

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா
உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 0 0

காரியாலயம்:—
No. 11, வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சேன்னை.

Vol 3]

1930 ஐ ஆகஸ்டு மீ 7உ

[No. 31.

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader).	601	6 நம்மாழ்வார் வைபவம் (1ம் பத்து—9ம் தசகம்)	
2. அப்பர் (வில்வித்தை)		K. இராஜகோபாலாசாரியார் B.A.B.L.	611
E.N. தணிகாசலமுதலியார் B.A., B.L.	603	7. குறந்தொகை (பாட்டு 106—116)	
3. மானத சாத்திரம் (நடத்தை)		K. இராமரத்னம் ஐயர் B. A.	612
T. P. மீனாகுடிசந்தரன் M.A., B.L.	604	8. கம்பராமாயணம் (மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்)	
4. மாதவி மாதவம்—பொ. இராமானுஜன்	607	T. N. சேஷாசலம் B. A., B. L.	615
5. தமிழ்ப்பாடம் (நடைத்—நளன் தூதுப்படலம்) 608		9. தனிப்பாடல்—(நாமகன் திருப்பள்ளி யெழுச்சி)	
		நாவாலி. கா. சோமசுந்தரம்பிள்ளை	619
		10. வர்த்தமானம்	619

கலாநிலயம்

நாணத்தால் நைவார்திரம்.

கள்ளுக்கடையும் வேசையர் வாழ்வீதியும் போலவே, சட்டசபைகளும் வழக்குமன்றங்களும் சிறைச் சாலைகளும் பள்ளிக்கூடக்கட்டிடங்களும் நம்முடைய அவமானத்தின் அடையாளங்களென்பதை மாந்தர் சிறிதேனு முணர்வாராயின் இன்னவைகளைப் பின்பற்றி இத்துணை முயலமாட்டார். கள்ளுக்கடையையும் வேசையர்களையும் நாடுவார் சனத்தொகுதியில் மிக மிகச் சிலரே. அச்சிலரும் தகாத காரியத்தைச் செய்கின்றார்தாம் என்பது தெரிந்து, யாக்கையின் வேட்கையை அடக்க வியலா எளிமையால் இந்தத் தீமைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். நல்லுணர்வும் நாணமும் அவர்களை இடைவிடாது தடுக்க முயன்றுகொண்டிருக்குமாதலால் ஒருநாளல்லாக்கால் ஒருநாள் அவர் நல்வழிப்படுவது மாகலாம்.

சட்டசபைகளும் வழக்குமன்றங்களும் சிறைச்சாலைகளும் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களும் நம் குடிவாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவென்னுங் கொள்கையோ மிகக் கொடியது. இவைகளின் கொடுமைகளை எங்கெங்குங் கொண்டுசெலுத்துவதற் குரியகருவியாய்த் திரியும் வர்த்தமானப்பத்திரிகைகள் மனிதர் மனத்தைத் திரித்துக் கெடுக்கின்ற தன்மையையும் அளவையும் அறியும் ஆற்றலில்லாமையால் இந்தப் பத்திரிகைகளும் இன்றியமையாதனவாய்க் கருதப்படுகின்றன. புறத்திலிருந்து சில சட்டங்களை நிறுவி

யதனுள் எடக்கியாண்டாலன்றிச் சனங்கள் தரும் நெறி ஒழுகமாட்டார் என்ற எண்ணத்தினால் சட்டசபைகள் இயங்குகின்றன. அன்பு அருள் ஈகை என்னும் நற்குணங்களில் எள்ளளவும் இல்லாதவர்க்கே வழக்குமன்றத்தில் தீர்ப்புக்கள் வேண்டும். தீமைகள் புரிவார் சிறைச்சாலை வாசத்தால் திருந்துவதில்லை என்பது மலையிலக்காயிருந்தும், சிறைச்சாலையும் 'போலீஸாரும்' இல்லாக்கால் குடிசெட்டுவிடும் என்று எண்ணுவார் பேதைமையை என்னென்றியம்புவது? மக்களைப் பள்ளிக்குப் போக்குகின்றனர் என்பதன்பொருள் யாது. எனச் சிந்திப்போமாயின், தம் மக்களுக்குத் தாமே கற்பிக்கும் ஆற்றலில்லாப் பெற்றோர் வீட்டிலிருக்கின்றனர் என்பதேனும், ஆற்றலிருப்பினும் ஆசையிலாரென்பதேனும், ஆற்றலும் ஆசையும் இருப்பினும் "தங்களுக்கு நேரமில்லை" என்னுமோர் மாயநினைவினில் ஆழ்ந்துழல்பவர்களென்பதேனும் புலப்படும். தீமையென்றறிந்து ஒரு தீமையின் வாய்ப்பட்டோர் மீளினும் மீளலாம். நல்லதை நாடுகின்றோம் என்ற நினைவில் தீமையைப் போற்றுவோர் திரும்புதல் அருமை. தாமும் அறியார், அவர் பிறர் சொன்னாலும் எளிதில் கேட்கமாட்டார். நல்லன அல்லவென்று தெரிந்திருந்தும் இவைகளில் விவகரிப்போரிற் சிலர் எக்கருத்துடையவராதல் வேண்டுமென்று யாம் இயம்புதல் மிகை.

சட்டசபை முதலியவைகள் நம்முடைய அவமானத்திற்கு கடையாளமானவையென்று நாம் கூறுவது அவை தற்காலம் நடைபெறுகின்ற முறையிலுள்ள இழுக்குக்களைப் பற்றியன்று. அவை தாம் இருப்பதே அவமானம். காணுந்தோறும் மானமழிந்து அழுங்கவேண்டிய அவைகளைச் சனங்கள் கொண்டு குலாவுகின்ற இவ் விபரீதத்தை யாரிடத்து உரை செய்து ஆறுவோம். எப்பக்கம் திரும்பி நோக்கினாலும் மக்களின் மாயாத பெரும் பழியையே இவை பரக்கக் காட்டுகின்றன. இந்தப் பழியைச் சாதாரண ஜனங்கள் உணர்ந்துகொள்வது எளியதன்று. கல்வி கேள்விகளால் முதிர்ந்த மனமுடைய ஆராய்ச்சியாளர் இவ்வுண்மையைக் கைக்கொண்டு அதற்குத் தக்க படி குடிவாழ்க்கையை அமைக்கவேண்டிய கடப்பாடு டையவர்களாயிருக்கின்றனர். அவர்களுமே, வெவ்வேறு நோக்கங்களால் தூண்டப்பெற்றுத் தாம் தாம் கற்றன வற்றையும் கேட்டன வற்றையும் போக்கிலே போகவிட்டு விவகரிப்பாராயின் பொதுஜன மக்கள் கதிதான் பின் என்னும்? பொருளைவிட்டு நிழலைத் தொடர்வது வீண்; மற்று, இருளையே ஒளியென்று கொள்வதோ கொடியது. இருட்டிலே காலுங்காலும் இடறித் தலையுந்தலையும் இடித்துக்கொண்டு திரிதரு மிக்கோலத்தை நாடகக் காட்சியென்று களிக்கின்ற ஏழ்மையிலிருந்து தப்பாத நாடு எதற்குத் தகுதியற்ற தாய் நிற்கின்றது.

இனிச் சட்டசபையும், வழக்குமன்றங்களும், சிறைச்சாலை 'போலீஸ்' முதலிய ஏற்பாடுகளும், பள்ளிக்கூடங்களும், இவ்வினங்களைச் சேர்ந்த மற்றஞ் சிலவைகளும் நம்முடைய அவமானத்திற்கே அடையாளங்களாயமைவது எப்படி என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். அவ் வாராய்ச்சியில், மனிதனது சிறுமைக்கு இவை அவசியம்போல் தோன்றுகின்ற தோற்றத்தால் மயங்காது மானுடப்பெருமையில் அவை எவ்விடம் பெறுகின்றனவென்னும் நினைவிலேயே நம்முடைய கருத்தை நிலைநிறுத்தி வைக்க வேண்டும். உள்ளத்தால் அனைவரும் உயர்ந்தவர் என்பதை மறத்தலாகாது. தீவினையச்சம் முற்றிலும் இன்னும் போய்விடவில்லை. தீமையே பூண்ட புன்மையோரும் ஒவ்வோர் வேளையில் தம் தொழிலைக் குறித்து நாணுகின்றனர். இது யாவர்க்குந்தெரிந்ததாயிருக்கலாம். ஆனால் பலர்க்குத் தெரிந்திராத உண்மை வேறொன்றுள்ளது. அற்பநினைவும் அற்பச் சொற்களும் அற்பச்செயலும் சூழ்ந்திருக்கின்ற இக்காலத்தில் தம் நெஞ்சறிந்த நன்மையைச் செய்ய நாணவேண்டியும் வருகின்றது. பொய்வழக் கெடுத் திருப்பவன் ஒருவன், நற்புத்தியால் அவ்வழக்கை விட்டுவிடலாம் என நினைத்தாலும் நாலுபேர் தன்னைக்கண்டு நகைப்பரே என்று நாணி அதனை விடாது

தொடர்கின்றான். பிச்சைக்காரனைத் தூத்துவதற்கு நாணுவதில்லை பலர். ஆனால் "இவனுக்குக் கால்நூபாய் தான் கொடுத்தாலென்" என்று பரிவுடன் நினைக்கின்றவனும், "பித்தன் இவன் யார்" என்று நாலுபேர் தன்னைக்குறித்து நகைப்பரே என்றுநாணிக் காலனாவே கொடுக்கின்றான். வெட்கமின்றிப்போய் மற்றவர்களை வாயில்வந்தபடி வைகின்றார் சிலர்; ஆனால் அவ்வாறு வைத்து தவறுஎன்று தெரிந்தபின்னும் "என் பிழையைப் பொறுத்தி" என்றுசொல்ல இயலாமைக்குக் காரணம் நாணமே. பொய்வழக் கெடுக்கவும், இரவலனுக்கு இல்லையென்று மறுக்கவும், வன்சொல்வழங்கவும் இடந்தராமல் மனிதரைத்தடுக்க வேண்டிய இயற்கை நாணம், இப்பொழுது அதற்கெதிராய், அவ்வழக்கை விடுவதற்கும், இரவலனுக்குக் கொடுக்கவும், வழங்கிய சொற்களுக்குக் கழிவிரக்கங் கூறி ஆற்றவுந் தடையாயிருக்கின்றதென்றால், இவ்விபரீதத்தின் பொறுப்பு, முன்னணியில் நின்று உலகத்தைச் செலுத்துவோர்தம் தலைகளைத் தேடிச்சென்றுச் சேரவில்லையோ?

இத்தகையதோர் விபரீத நாணம் எதன்பால் பிறந்து எவ்வகைவளர்ந்து நன்மைக்கு இடையூறாய் எங்ஙனம் நடக்கின்ற தென்பதை உய்த்துணர்ந்தால் இவ்வுலகத்தி் நியல்பு எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்பது புலப்படும். அது புலப்படாத வரையில், அழிவையெல்லாம் ஆக்கமென்றும், ஆக்கத்தை அழிவென்றும் தலைமயங்கி அல்லல் பெரிதுழல்வார் மாந்தர். இது தெரியாதபடியாற்றான் சட்டசபைகளையும் ஓட்டுத்தேர்தல்களையுங் கண்டு நாணமலிருப்பதுடன் அவைகளைக்கொண்டாடவுங் கொண்டாடுகின்றோம்; சிறைச்சாலைகளையும் போலீஸ்காரர்களையும் கண்டு "இற்றே இக்குடிவாழ்க்கை" என்று சோராமல் விவகரிக்கின்றோம். சிறைச்சாலைகளுக்குள் செல்பவர் எத்தகையவர்களாயினும் நாணிக் கரைந்து நெகிழவேண்டியவர் வெளிநிற்பவர்களே. வழக்குமன்றங்களைக் காணுந்தோறும் கருத்தழிந்துபோகவேண்டிய நாம் நம்முடைய பெருமையையும் உரிமையையும் வளர்க்கும் மிடம் அதுவென்று மதிக்கின்றோம். பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்த்தவுடன் பெற்றோர் மனம் பதைபதைக்க வேண்டும். கிளியை வளர்த்துப் பூனைக்குக் கொடுப்பது போலப் பிள்ளைகளைப் பெற்று அப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு இரையாக்குகின்றனர். "வகையற்ற யான் என் பிள்ளையைப் பள்ளிக்கனுப்புகின்றேன்" என்று தலைகுனிந்திருக்க வேண்டியவர், "என் பிள்ளை முதலில் தேறினான், இரண்டாவதில் தேறினான்" என்று ஏமாந்து பேசுகின்றனர். நாண வேண்டிய வேண்டியவைகளுக்கு நாணும்நாள் என்றைக்குப் பிறக்கின்றதோ அன்றைக்கே நற்காலம் உதித்ததென்றெண்ணலாம். நாணமில் வாழ்க்கையில் நடிக்கு மிக் கபடநாடகத்தை முடிப்பதே முறை.

அ ப் ப ர்

8. அப்பரும் அறுபத்தினுக்கு கலைகளும்

8. வில் வித்தை.

[584-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(iv) விற்போர்

சிலையில் * கணைகளை யமைப்பதே ஒரு அழகிய கலை யென்னலாம். சரம் வைக்கும் இலக்கணத்திலேயே போர்வீரன் எவ்வாறு அதைச் செலுத்துவானென்பதற்குவிளங்கும்†. அத்தகைய‡கோலத்தை விளக்குவதுபோல் திருநாவுக்கரசரும்,

இலையுடைப் படைகை யேந்து

மிலங்கையர் மன்னன் றன்னைத்

தலையுட னடர்த்து மீண்டே தானவற்

கருள்கள் செய்து

சிலையுடன் கணையைச் சேர்த்துத்

திரிபுர மெரியச் செற்ற

நிலையுடை யடிகள் போலு

நின்ற நெய்த்தான னாரே, என்பர்.

திருநெய்த்தானம் - திருநேரிசை 10.

சிலைக்கை வீரன் “ஏமருவும் வெஞ்சிலை” யேந்தின், பகைவரைச் சங்காரம் செய்யுமுன்னர்க் கோபத்தால் எவ்வாறு கண்சிவந்து நிற்பானென்பது அப்பர் பாசுரங்களிற் காணலாகும்:—

உவந்திட்டங் குமையோர் பாகம் வைத்தவ ருழியுழி பவந்திட்ட பரமனார்தா மலைசிலை நாக மேற்றிக் கவந்திட்ட புரங்கள் மூன்றுங் கனலெரி யாகச்சீறிச் சிவந்திட்ட கண்ணார் போலுந் திருப்பயற் றாரானாரே திருப்பயற்றார் - திருநேரிசை 2.

இவ்வண்ணம் நிற்கும்காலையில் அவன் கையில் உள்ள சிலையினின்று பாணங்கள் வெகு வேகமாய் ஒன்றின்பின் ஒன்று செல்வதால், தற்காலத்தில் குண்டுகள் விடப்பட்டபிறகு கொதிப்பேறித் தொடுவதற்கு இடங்கொடாமல் சில பாகங்கள் உருகவும் ஆரம்பிக்கும் பிரங்கிகளைப்போல் அது அதிக வெப்பம் பெறும். மூங்கிற்சிலையினின்று பாணங்கள் உருவி

* கணையமர் சிலையர் போலுங் கரியுரி யுடையர் போலும் துணையமர்பெண்ணர்போலுந் தாமணிக்குன்றர்போலும் அணையுடை யடியர்குடி யன்பொடு மலர்க டேயும் இணையடி யுடையர் போலு மின்னம்ப ரீச னாரே.

திருவிண்ணம்பர் - திருநேரிசை 6.

† வரிந்தவெஞ் சிலைபிடித் தவுணர்தம் வளநகர் எரிந்தற வெய்தவ னெழில்திகழ் மலர்மேல் இருந்தவன் சிரமது விமையவர் குறைகொள அரிந்தவன் வளநக ரந்தனை யாரே. சம்பந்தர்.

‡ பாடகஞ்சேர் மெல்லடிநற் பாவை யாளு

நீயும்போய்ப் பார்த்தனது பலத்தைக்காண்பான்

வேடனாய் வில்வாங்கி யெய்த நாளோ

விண்ணவர்க்கும் கண்ணவனாய் நின்ற நாளோ

மாடமொடு மாளிகைகண் மல்கு தில்லை

மணிதிகழு மம்பலத்தே மன்னிக் கூத்தை

ஆடுவான் புகுவதற்கு முன்னே பின்னே

வணியாருர் கோயிலார் கொண்ட நாளே.

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம் 3.

வெளிவரும் வேகத்தால் நாளடைவில், அவ்விலும் சற்று நீளுமென்பதும் திண்ணம். அப்பர் பிறந்த குடியும், திலகவதியாருக்கு நியமித்த கணவன் குடியும், இராஜசம்மந்தமாய்ப் போர்முனைக்குப் பின்வாங்காத சுத்தவீரர்களின் குடியாதலால், வில்வித்தையின் பிரத்தியட்ச வறுபவம் அப்பர் பெற்றது ஆச்சரியமன்று. திரிபுர சங்காரத்தில் பரமனேந்திய வில்லையும் கணையையும் அவற்றைப் பயன்படுத்து முறையையும் கூறுங்காலை, இவ்வறுபவதுட்பங்களை ஏற்றிக் கூறுவார்:—

தலையுருவச் சிரமலை சூடி னுன்காண்

டமருலகந் தலைகலனாப் பலிகொள் வான்காண்

அலையுருவச் சடராழி யாக்கி னுன்காண்

அவ்வாழி நெடுமாலுக் கருளி னுன்காண்

கொலையுருவக் கூற்றுழைத்த கொள்கை யான்காண்

கூரெரிநீர் மண்ணொடுகாற் றுயி னுன்காண்

சிலையுருவச் சரந்துரந்த திறத்தி னுன்காண்

டிருவாரு ரான்காணென் சிந்தை யானே.

மலைவளர்த்த மடமங்கை பாகத் தான்காண்

மயானத்தான் காண்மதியஞ் சூடி னுன்காண்

இலைவளர்த்த மலர்க்கொன்றை மாலை யான்காண்

இறைவன்கா ணெறிதிரைநீர் நஞ்சண் டான்கா

கொலைவளர்த்த மூவிலை யுலத் தான்காண் [ண்

கொடுங்குன்றன் காண்கொல்லை யேற்றி னுன்

சிலைவளர்த்த சரந்துரந்த திறத்தி னுன்காண் [காண்

திருவாரு ரான்காணென் சிந்தை யானே.

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம். 719.

இவ்வாறு* ‘ஏவணத்தசிலை’ யினின்று நீண்டவெங்கணை † பரமன் வில்லினின்று புறப்படும் வர்ணனைகளால் அப்பர்காலத்திய வில்வித்தையை அறுமானிக் கலாமன்றி வில்வித்தையையே விவரிக்கும் தேவாரப் பதிகங்கள் காணப்படவில்லை. ‡

தெற்றினார் புரங்கண் மூன்று தீயினில் விழுவோரம் பால் செற்ற வெஞ்சிலைவஞ்சர் விறுங்கிய கரத்தை அப்பர் உருவகப்படுத்துவதைக் காண்க:—

கற்றார் பயில்கட னைக்கா ரோணத்தெங் கண்ணுதலே ! விறுங் கியகரம் வேனெடுங் கண்ணிவி யன்கரமே ! நற்றா ணெடுஞ்சிலை நாண்வலித் தகர நின்கரமே ! [மினே. செற்றார் புரஞ்செற்ற சேவக மெண்ணைகொல்? செப்பு

திருநாகைக் காரோணம் - திருவிருத்தம் 2.

*. திருவாரூர் திருத்தாண்டகம். 3

† முன்னு மாடம் மதின்மூன் றுடனே யெரியாய்வீழத் துன்னு வார் வெங்கணை யொன்று செலுத்தியசோதியான் செந்நெ லாரும் வயற்சிக்கல் வெண்ணெய்ப் பெருமானடி உன்னி நீடம் மனமே நினையாய் வினையோயவே. சம்பந்தர்

‡ திருநாகைக் காரோணம் - திரு நேரிசை 8

கோரப்பூசல் விளைவிக்கும் * பெரும் பாணங்கள் மாத்திரம் நம் முன்னோர்நாளில் பயன்பட்டனவென்றெண்ணலாகாது. கையால் கும்பிடும் அளவையில் அவ்விஸ்தீரணத்தில் அடங்கக்கூடிய வில்லும், அதனின்றி எய்யக்கூடும் சிற்றம்புகளு மிருந்தன. அவை பெரும்பாலும் பயிற்சிக்கும், † மேல்நோக்கிச் சிறிது தூரத்தில் பகைவனைத் துளைப்பதற்கும் பயனும். அவற்றின் உருவகம் தேவாரத்தில் மன்மதன் ‡ வில்லும், அதனின்றி அவனெய்யும் § கணைகளுமாம். இப்பகழிகள் கண்ணுக்குத் தோன்றாதனவாய்ப் பாய்ந்து இன்னல் விளைவிக்கும் தன்மையன. ஆகையால் சுத்தவீரனுக்கு நல்ல பாணங்களைத் தருவது பெருங்கொடையாம். இக்காலத்தில் யந்திர பிரங்கிகளை ஒரு அரசன் மற்றொரு அரசனுக்கு வெகுமதி செய்வானாயின், அக்கொடை எவ்வாறு நோக்கப்படுமோ அவ்வாறு அக்காலத்தில் பாணங்களும், திவ்யமந்திர அஸ்திரங்களும் பேருவகையோடு ஏற்கப்பட்டன. சரங்

* ஏவார்சிலே யெயின்னொரு வாகியெழில் விசயம்

கோவாதவின் நருஞ்செய்தவெம்மொருவற்கிடமுலகில்
சாவாதவர் பிறவாதவர் தவமேமிக வுடையார்
மூவாதபன் முனிவர்தொழு முதுகுன்றடை வோமே.
சம்பந்தர்.

† கற்பகமு மிருசுடரு மாயினுனைக்

காளத்தி கயிலாய மலையுளானை
விற்பயிலு மதனழிய விழித்தான் றன்னை
விசயனெடு வேடுவனாய் நின்றான் றன்னைப்
பொற்பமரும் பொழிலாளுர் மூலட் டானம்
பொருந்தியவெம் பெருமானைப் பொருந்தார் சிந்தை
அற்புதனை யாரெறியி லப்பன் றன்னை
யடைந்தடியே நருவினைநோ யறுத்த வாரே.
திருவாரூராரெறி - திருத்தாண்டகம். 2.

[சடையான்

‡ கொங்கணி நறுங்கொன்றைத் தொங்கலன் குளிர்
எங்கனோ யகலநின்ற நெனவரு ளீசனிடம்
ஐங்கணை வரிசிலையா னநங்கனை யழகழித்த
பைங்கனவென் னேறுடையான் பருப்பதம் பரவுதுமே
சம்பந்தர்.

§ இக்கணைகளுக்கு மாற்றுப்பகழிகள் ஏவுதற்குஇயலாது பரமன் விழித்துக் கொன்றனர் போலும்:—

கணைபிணை வெஞ்சிலை கையிலேந்திக் காமனைக் காய்ந்த
[வர்தாம்
இணைபிணை நோக்கி நல்லொளொடாடு மியல்பினராகநல்ல
இணைமலர் மேலன்னம் வைகுகான விராமேச் சரமேயார்
அணைபிணை புல்கு கரந்தை சூடு மடிகள் செயஞ் செயலே
சம்பந்தர்.

களும் அதை யேவத்தக்க வில்லும் ஒருவன் பெறின் பகைவர்கள் * நகரங்களைத் தற்காலப்போரில் பிரங்கிகளா லெரி மூட்டுவதுபோல் மூட்டவல்லனாவன். இக்கலைமுற்றும் அழிந்து, அதன் தத்துவம் கட்டுக்கதை போல் காணப்படும் இக்காலத்திலும் இந்தியாவிலுள்ள பெருங்காடுகளில் வில்லியர் இரண்டொரு அம்புகளால் புலிகளைக்கொன்று வீழ்த்துகின்றதை ஐரோப்பியர்களும் கண்டுவியக்கின்றார்கள். அத்தகைய வில்லை நாம் வளைப்போமாகின், பூட்டி எய்யும் சரம் நாலேந்து அடிதூரம் செல்லாது. சென்றாலும், அது தாக்கும் மிருகத்தின் தோலுக்கும் சற்றும் காயமுண்டாக்காது. இக் காட்டு வேடர்கள் இக்கலையின் பயிற்சியால் மிருகங்கள் மண்டைகள் உடைந்து உருளும் படி பகழிகளை விடுவார். அக்காலத்தில் யுத்தக்கலையில் முதற்கலையாம் சிலைதாங்கி எயினர் போர்க்களத்தில் முன்னிற்பாராயினர். இச்சேவகம் தேவாரத்தில் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சிவபெருமான், நம்முடைய பெரும்பகையான மாயபாசத்தை அறுத்தொழிப்பதற்கு வில்லைத் தாங்கியது குறிப்பென விளக்குகின்றனர்.

மலைமாடங் கோனவனை மாநீர் முத்தை

மரகதத்தை மாமணியை மல்கு செல்வக்

கலைநிலவு கையானைக் கம்பன் றன்னைக்

காண்பினிய செழுஞ்சுடரைக் கனகக்குன்றை

வில்லைபெரிய வெண்ணீற்று மேனி யானை

மெய்யடியார் வேண்டுவதே வேண்டுவானை

சிலைநிலவு கரத்தானைத் திருமாற் பேரெஞ்

செம்பவளக்குன்றினைச் சென்றடைந்தே னானை

திருமாற்பேறு - திருத்தாண்டகம் 3.

யுத்தத்திற்கு முற்காலத்தி லின்றியமையா திருந்தமைபற்றி, புறப்பொருளில் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆண்ட கையான நாயகன் நற்குணங்களை இக்கலைநலமுடைமை விளக்கும்.

* கணையும் வரிசிலையு மெரியுங் கூடிக் கவர்ந்துண்ண இணையி லெயின்முன்று மெரித்தீட்டா ரெம்மிறைவனார் பிணையுஞ் சிறுமறியும் கலையுமெல்லாங் கங்குல்சேர்ந் தணையும் பழையனா ராலங்காட் டெம்மடிகளே.
சம்பந்தர்.

§ திரிதரு புரமொரி செய்த சேவகன்

வரியா வொடுமதி சடையில் வைத்தவன்

அரியொடு பிரமன தாற்ற லாலுருத்

தெரியல னுறைவிடம் திருவிற் கோலமே. சம்பந்தர்.

ம ன த சா த் திர ம்

[PSYCHOLOGY]

[592-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

நடத்தை (Behaviour).

இன்பமும் வேட்கையும்:—ஒரு வேலையைத் தக்க வழியிற் செய்துமுடித்தால் ஆறுதலடைகின்றோம்; மகிழ்ச்சி யெய்துகின்றோம்; இன்பம் பெறுகின்றோம். தவறிவிட்டால் ஆறுமை அடைகின்றோம்; வருத்தத் தால் உடல்நோவ நிற்கின்றோம்; துன்பமுறுகின்றோம். ஆறுதல்தரும் செயல்களைச் செய்ய முந்து

கின்றோமேயன்றி நோவெடுக்கும் செயல்களைச் செய்ய முந்துவதில்லை. ஒருதொழிலைச் செய்வதற்கு முந்தும் விருப்புநிலையே வேண்டிதல் அல்லது வேட்கையாகும்; ஒருதொழிலைச் செய்யப் பின்வாங்கும் வெறுப்புநிலையே வேண்டாமையாகும். வேட்கையிலையோ ஆறுதல் என்னும் இன்பத்தால் எழுகின்றது. வேண்டாமை நிலையோ, ஆறுமை அல்லது நோவு அல்லது

துன்பத்தால் எழுகின்றது. ஆதலினால் ஆறுதலும் மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் தம்மோடு இயைந்த செயல்களைப் பழக்கமாக்குகின்றன. ஆறாமையும் நோவும் துன்பமும் தம்மோடியைந்த செயல்களைப் பழக்கமாக்காது தடுக்கின்றன. மீனானது கண்ணாடியில் முட்டிக்கொண்டு வருந்தி நோவுற்றுத் துன்பமடைந்தபோது அத்துன்பநினைவு பின்னர் அவ் வலப்புறம் போகும் செயலைத் தடுத்தது. இடப்புறம் போனபோது தீனிபெற்று ஆறுதலடைந்து இன்புற்றதால் அவ் வன்பநினைவு இடப்புறம்போகும் செயலைப் பழக்கமாக நிலைநாட்டியது. சுற்றுவழியிற் போவது வருத்தமாய் முடிந்ததால் அவ்வழியிற் போகாது நேர்வழியில் வெள்ளெலி சென்றது. நேர்வழியில் செல்லும்போது மின்னோட்டம் தாக்கவே அவ்வெள்ளெலி நோவுற்று ஆறமை மீதூரத் துன்பமடைந்தது. அந்த நோவும் துன்பமும் அந் நேர்வழி போதலைத் தடுத்தன. இன்பத்தின் நினைவே நம் செயலைத் தூண்டுகின்றது. துன்பத்தின் நினைவே அதற்கியைந்த செயலைத் தடுக்கின்றது.

அகத்தேர்தல்:—இயற்கையில் முன் நாம் கண்ட இயற்கைத்தேர்தல் (Natural Selection), பார்பேர்தல் (Sexual Selection) என்பன போல அகத்தேர்தல் (Psychical Selection) என்னும் உள்ளத்தேர்தலும் உண்டு அகம் என்பதற்கு அன்பு என்றும் இன்பம் என்றும் பொருள். உண்மையில், அகத்தேர்தல் இன்பத்தேர்தலு மாம். இன்பநினைவால் முன் இன்பந்தந்த செயலைச் செய்தலே இத்தேர்தலாகும். பொதுவாக நோக்குமிடத்து, இன்பந்தருவன நம் முடலுக்கு நன்மை தருவனவேயாம்; துன்பந்தருவன நம்முடலுக்குத் தீமை பயப்பனவேயாம். எனவே இன்பநாட்டம் என்றால் உடனலம் நாடுவதேயாம். தொடக்கத்தில் உயிருளிகள், இன்பத்தை நாடியனவாகவும், துன்பத்தை நாடியனவாகவும், இருமையும் நாடாது நின்றனவாகவும் விளங்கியவைகளாயிருத்தல் வேண்டும். இயற்கைப்பரப்பில் நிகழும் போராட்டத்திலே, துன்பம் நாடியனவோ உடலழிவு நாடியனவாய் இறந்துபட்டன. ஒரு நாட்டமும் இல்லாதவையோ, உடனலம் நாடாது உரங்குன்றி யொழிந்தன. இன்பம் நாடியனவோ உடலுறம்பெற்று உலகில் ஒவென வாழ்ந்தன. ஆகையால் இப்போராட்டத்தில் இன்பம்நாடியனவே வெற்றிபெற்று விளங்கின. அவ்வாறு வெற்றிபெற்றவற்றின் மரபில் வந்தனவற்றினிடமும் அவ் வன்பநாட்டம் காணப்படுமன்றோ? இவ்வாறு நாளடைவில் மற்றையோர் மறைய, இன்பநாட்டமுடையாரே இவ்வுலகில் எங்கும் பரவினர்.

உடனிலையா முதனிலையா:—துன்பம் என்பன உள்ளத்தின் நிலையல்ல, உடலியல்பே என்பார் ஒருசாரார். இன்பமாக இருக்கும்போது நம்முடல் ஒரு மாறுதல் அடைகின்றது. அத்தகைய உடல் மாறுதலுக்கே இன்பம் எனப்பெயர் என்றமன்றோவர். இன்பமும் துன்பமும் நம்முடைய வேட்கைக்கும் வேண்டாமைக்கும் நம்முடைய உடனலத்திற்கும் உடனலிவுக்கும் முதனிலையல்ல. உடல்மாற்றமும் செய்யமுந்துறு நிலையும் இன்பதுன்பத்தின் பயனிலையுமல்ல என்பார். இன்பம் துன்பமன்பன உடல்மாற்றத்தோடு உடன்விளங்குகின்ற உடனிலைகள் என்பார். உடலுக்கு நன்மை என்

னும் இன்பந்தரும் செயல்களைச் செய்யும்போது உடல்நலம் பெற்று மாறுதலடைகின்றோம். அஃதேற்ற உணர்ச்சியே இன்பம். உடலுக்குத் தீமைதரும் செயல்களைச் செய்யும்போது உடல் நொந்து நிற்கின்றது. அவ்வுடல் மாறுதற்கேற்ற உணர்ச்சியே துன்பம். எனவே, இன்பம் செயலைத் தூண்டுவதில்லை என்பார். ஆனால், இன்பம் என்பது உடல்நலம் தரும் செயல்களோடும், துன்பம் என்பது உடலுக்குத் தீமைதரும் செயல்களோடும் இயைந்தது எங்ஙனம்? இன்பம் என்ற உணர்ச்சி வேறுநிற்கின்றது. உடலுக்கு நன்மைபயக்கும் உடன்மாற்றங்கள் வேறு; இயற்கைப் போராட்டத்தில் முதல்முதலில் இவை எங்ஙனம் இயைந்தன; உடன் நின்றன? ஒன்று முதலும் ஒன்று பயனும் ஆயின் இக்கேள்விக் கிடமில்லை. இயற்கைப் போராட்டத்தின் பயனாக இன்ப உணர்ச்சியும் உடலுக்கு நன்மைதரும் செயல்களும் உடனியைந்தன என்று சொல்வதற்கில்லை. இவை இரண்டும் உடனியைந்தால்தான் உலகத்தில் உயிருளிகள் உயிர்வாழ முடியும் என ஒருதலையாக உறுதிசூற முடியாது. துன்ப உணர்ச்சியும் நன்மை தரும் செயல்களும் உடனியைந்தாலும் உயிர்வாழ முடியும். எங்ஙனம்? துன்பம் உடல் நன்மையோடு இயைந்தால் இன்பம் உடலின் தீமையோடு இயைதல் வேண்டும். இயற்கைப் போராட்டத்தில் உடல்நலம் நாடியவையே வெற்றிபெறும்; அஃதாவது இந்நிலையில் துன்பம் நாடியவையே வெற்றிபெறும். இவ்வாறு உடனலந்தரும் மாற்றங்கள் துன்பத்தோடியைந்தும் இயற்கைப்போராட்டத்தில் வெற்றிபெற முடியுமாதலின், இன்பத்தோடு அவை உடன்இயைந்தது எங்ஙனம்? இவ்வியைபினைக் கடவுள் அமைத்தார் என்போமா? செய்காட்சியில் சிக்கிக்கிடக்கும் இயற்கைநூல் அதற்கு அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்கிடக்கும் ஆண்டவனைக் கொண்டுவந்து இதற்குள் சிக்கவிடுதல் இயற்கை நூன் முறையன்று.

இன்பமும் நிறமா? :— இறைவனைக் கொண்டு தான் வரவேண்டுமோ எனச் சிலர் வினவலாம். பச்சைப்பயிரிலும் பசும்புற்றரையிலும் மேயும் வெட்டுக்களிகள் பல நிறத்தோடும் தொடக்கத்தில் விளங்கின. பச்சைநிறம் பெற்றவை பயிரோடு பயிராய்ப் புல்லோடுபுல்லாய் வேற்றுமை தெரியாது நின்றதால் பகைவர் இவ்வெட்டுக் கிளியினைப் பிரித்தறிந்து கொண்டு தின்பது இயலாததாயிற்று. வேறு நிறம் பெற்றவையோ பகைவர்வாயில் அகப்பட்டு மடிந்தன. ஆகையால் பச்சைநிறம் பெற்றவையே எங்கும் பரவின. இவ்வண்ணமே பழுப்புமணலில் வாழ்வன பழுப்புநிறம் பெற்றதால் உயிர் தப்பின. இங்கே பழுப்புநிறம் பச்சைநிறம் என்பவை போலவா இன்ப துன்பங்கள் உள்ளன. உடல்நலம் தரும் இயக்கங்கள் பச்சையாகவும் உடலுக்குத் தீமை தருவன பழுப்பாகவும் இருந்தனவானால் இவை மாறி நின்றாலும் “ஒன்றும் முழுகிப்போகாது” என்போம். ஆனால் இன்ப துன்பங்களைப் பச்சை நிறத்திற்கும் பழுப்புநிறத்திற்கும் ஒப்புமை கூறமுடியுமா? பச்சைப்பயிர்களில் வாழும் பச்சைநிற வெட்டுக்களிக்கு மாறாக பழுப்புப் பயிர்களில் வாழ்கின்ற பழுப்புநிற வெட்டுக்களிகளை மனக்கண்ணால் காணுதல் கூடும். ஆனால் அங்ஙனமே துன்பமே நாடி உயிர்வாழும் உயிருளிகளைப்பற்றி நாம் மனக்கண்ணால் காணுதல்

கூடுமோ? அவ்வாறு காண்பதற்கு வேறோர் உலகைப் படைத்துக்கொள்ளுதல்வேண்டும்? தீவாய் நிரயத்தில் இடர்ப்படுவாரா எண்ணிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். உயிரோடு மக்களைச் செக்கிலாட்டும்போது குருதி வடியும்; தசை கூழாகும்; ஆனால் உயிரோ போகாது; மறபடியும் செக்கிலாட்டவேண்டி உடல் வளரும். அவ்வாறே தீயில் எரிவாரது உடலும் தீயந்தபின் னும் வளர்ந்து எரியுமாம். துன்பநாட்டமும் உடனல மும் ஒன்றாயின் இவ்வுலகமும் தீ வாய் நிரயமாக வன்றோ மாறிவிடும். நாம் அறிந்தனவற்றிற்கெல்லாம் முரண்பட்டன்றோ கிடக்கும் அவ்வுலகம். பச்சைப் பயிரில் மேயும் பச்சை வெட்டுக்களிக்கு மாறாக பழுப்புப் பயிரில் மேயும் பழுப்பு வெட்டுக்களியோ அவ்வாறு நாம் அறிந்தனவற்றோடு எந்நாளும் முரண்படாதன்றோ? ஆதலின் நிறத்தோடு இன்பத்தையும் ஒருங்குவைத்து எண்ண இயலாது. ஆகவே இன்ப மும் உடனலமும் ஒன்றாக இயைந்தது உண்மை யானால் நிறஇயைபுபோன்ற பொதுஇயைபுகளினும் வேறுகியதொரு சிறப்பியைபாகும் ஈது. இச்சிறப் பியைபு உலகினிற் புகுந்தது எங்ஙனம்? இயற்கை நூலைக் கைவிட்டு இறைவனிடம்தான் செல்லுதல் வேண்டும். இவ்வாறு இயற்கைநூலைக் கிழித்தெறிவ தும் முறையோ? கடவுணூல்களும் இறைவனை, இயற் கைநூல்கள் கூறும் முதல்நிலைகளுக்கெல்லாம் முன் னிற்கும் முதனிலை என்று புகழ்கின்றனவேயன்றி இயற்கைநூல் கூறும் முதனிலையளவில் அவனை இழுத்துவந்து விடுவதில்லை. அவ்வாறு இழுத்துவந்து விட்டால் நம்மிட்டு அடுப்பை உயர்நிலையில் அல் லாது உலகநிலையிலேயே நேர்நின்று மூட்டுவாரும் கடவுளையாய் நமது மடையராய்விடுவார். இறை வனை இங்கு இழுப்பதில்லை என்றால் உடல் மாற்ற மும் இன்பமும் ஆவிற்கு இரண்டு கொம்புபோல ஒருங்கு உடன்நிற்பன எனக் கொள்ளாது, இன்பம் முதல் என்றும், வேட்கையும் உடன்மாற்றமும் பயன் என்றும் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இன்பம் ஒரு வழிகாட்டி:—நம்முடைய செயலின் வெற்றியோடு இன்பமும், செயலின்தடையோடு துன் பமும் இயைந்துள்ளன என்ற உண்மையானது உள்ளத்தியற்கைநூலின் அடிப்படையாகும். இயை பென்று மட்டும் சொல்லிவிட்டால் உண்மையிளங்கு வதில்லை. இன்பமானது இன்பந்தருஞ் செயலேநீட்டித் துச் செய்யத் தூண்டுகின்றது; அதில் ஊக்கத்தை விளைக்கிறது; அதனை நமதுமனதின் பதியுமாறு செய் கின்றது. “வெற்றிபோல வெற்றி தருவது வேறென் றில்லை” (Nothing succeeds like success) என்பது ஓர் ஆங்கிலப்பழமொழி. துன்பமோ வருத்தத் தைத்தந்து செய்யுந் தொழிலில் மனஞ் செல்லாத வாறு தடுத்து நம்மை வெளிக்கு இழுத்துச் செல்கின் றது. இவ்வகையால் இன்பதுன்பங்கள் நமக்கு வழி காட்டிகளாக விளங்குகின்றன. நமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றச் செய்யும் முயற்சிகளைத் திருத்தியமைக் கின்றன. மனஇயக்கத்தின் சிறப்பியல்பு முன்னோக்கி எதிர்பார்த்தலே என்று கண்டோம். முன்னர் ஒரு முறை வெற்றிபெற்ற நிலையில் மற்றொருமுறை பின் னர்ப் புகுந்தால் முன்னைய வெற்றியால் நாமடைந்த இன்பம் நினைவிற்குவந்து ஊக்கத்தைத் தருகின்றது. அவ் வெற்றியையும் அவ் வாறுதலையும் எதிர்பார்க்கச்

செய்து கனிப்பூட்டுகின்றது. அங்ஙனமே முன் துன் பத்தை யூட்டிய நிலையையே மறுமுறையும் உணர்ந்த போது அத்துன்பநிலைவு நம்முடைய எதிர்பார்ப்பில் கலந்துகொண்டு களைப்பூட்டி நமது கருத்தை வேறு வழியில் திருப்புகின்றது. உலகிலே நாம் உணரும் பொருள்களும் நிலைகளும் ஒரேபடித்தாய் இருந்து விட்டால் நம்முடைய இயற்கைச்செயனிலைகளே போதியனவாய் அமையும். ஆனால் உலகமோ மாறிக் கொண்டே போகிறது. நேற்றறிந்த நிலையே இன்று நிகழ்தல் அரிது. ஏதேனும் சிறு மாறுதலோடுதான் காண்கிறோம். இச் சிறுமாறுதலுக் கேற்றவாறு நமது இயற்கைச் செயனிலையின் இயக்கத்தை மாற்றியமைக் கவேண்டி நிற்கின்றது. புலியைக்கண்ட ஆடு அஞ்சு கின்றது. ஆடோ இப்புலி, அப்புலி என்றவேற்றுமை பாராட்டுவதில்லை. இஃதுகீழ்நிலையில் உள்ளநிலைமை. மேனிலையில் உள்ள மக்களோ, ஒரு மகனைக் கண்டால் வெறுக்கின்றனர்; மற்றொருவனைக் கண்டு மகிழ்கின் றனர். கூட்டிலடைபட்ட புலியருகே செல்வர்; பழ கிய புலியருகே செல்லச் சிறிதஞ்சுவர்; செத்த புலி யின்மேல் பெருமையாய் வீற்றிருப்பார்; காட்டுப்புலி யைக்கண்டு கடுகவே ஓடுவர். இவ்வாறு கூர்ந்தெண்ணி வேறுபிரித்து உணர்கின்றனர். விலங்குகளிடையும் இதனைக் காணலாம். இவ்வாறு வேறுபிரித் துணர் வதற்கு வழிகாட்டுவன இன்பதுன்பங்களே யாம்.

இன்பமா இயக்கிவைக்கின்றது:—இன்பதுன்பங் கள் இவ்வாறு வழிகாட்டுகின்றன என்பதனோடு அமை யாது, அவையே நம்மை இயக்கிவைப்பன என்று கூறுவாரும் இருக்கின்றனர். இன்பநாட்டத்தால்தான் ஒவ்வொரு செயலும் எழுகின்றது என்று சொல் வது மிக எளிது. ஆனால் நாம் முன்னர்க் கண்ட படி நம்மை யியக்கிவைப்பன உட்டுடிக்கும் இயற் கைச்செயனிலைகளே யாகும். மக்கேல் என்பார் ஒரு நாட்டுப்புறத் தெருவழியே தானோடியில் (auto-mobile) போயினோம். அதனைப் பின்தொடர்ந்து ஒருநாய் உடன் ஓடி வந்ததாம். அத்தெருவினோத் தில் பெட்டைக்கோழி யொன்று தன் குஞ்சுகளை ஒருங்குசேர்த்து நின்றது. ஓட்டமாய் ஓடிவருகிற நாய் அதனை யுணராது அதன் அண்டையில் ஓடிய போது அப் பெட்டைக்கோழி இறகையெல்லாம் சிலிர்ப்பித்துக்கொண்டு அந் நாய்மேல் பறந்து பாய்ந் தது. இன்பத்தை நாடியா பாய்ந்தது அக்கோழி? அந் நாயைக் கொத்திப் பெறும்இன்பத்தை எண்ணியதா? பாய்ந்ததில் ஏதேனும் இன்பம் பெற்றதா? முதன் முறை குஞ்சு பொரித்து, அன்றுதான் குஞ்சுகளைத் தெருவில் அழைத்துவந்த கோழியும் இங்ஙனம் செய்கிறது? ஆகையால் இதற்குமுன்னர்ப் பகைவர் தன் குஞ்சுகள்மேல் ஓடிவந்ததை உணர்ந்து இவ் வாறு நடந்துகொண்டது எனக் கூற இடம்இல்லை இந் நடத்தையோ அதன் இயற்கைச்செயனிலையின் இயக்கமாகும். உயிர்போனாலும் பகைமேற் பாய்ந்து குஞ்சுகளைக் காக்கும் தாய்மையன்றோ இந்நடத்தை யில் காணக்கிடக்கின்றது. ஆதலின் இன்பமானது ஒரு வழிகாட்டியேயன்றி இயக்குவதன்று. இயற் கைச் செயனிலைகளின்வழி இயங்குகின்றன, மக்களை யுள்ளிட்ட உயிருளிகள் அனைத்தும்; ஆதலின் இயற் கைச் செயனிலையே இயக்குவது எனத்தக்கது.

மாதவி மாதவம்

[586-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.]

6. மாதவி விடுத்த காதன்மடலும், கோவலன் உரைத்த மறுமொழித் திறனும்.

தென்றற்காற்று மெல்லென வீசாரின்றது. வண்டு கள் தாழைப்பூவின் நறுந்தாதளைந்து இன்னிசை யெழுப்பின. உமையவள் கொழுநொடு இமைய வர்க்காகத் தன் உயிரையு மதியாது பொருத காமன் றன் சீர்த்தியை வாழ்த்துவனபோல் குயில்கள் தம் தீங்குரல்களாற் பாடின. மாந்தளிர்ச் செறிவினுள் பூவையுங் கிள்ளையுந் தாவி விளையாடின. தாழையை வேலியாகவுடைய கழிக்கானலிலே ஊழ்வினை வந் துற்றதாக யாழிசையைக் காரணமாகக்கொண்டு தன தன்பனைப் பிரிந்து தமிழளாய்ப் போந்த மாதவி, விண் தொட நிவந்த தன் வியன்பெரு மாளிகையில், தென் றல் உலவும் எழில்மிகு அரமியம் எய்தி, தன் மார் பகத்தே அப்பிய குங்குமங் களைந்து சந்தனம் அளை ந்து, முத்துவடம் பூண்டு சித்திரவமளியில் பதுமா சனமிட்டு அமர்ந்தனள். அமர்ந்தவள் முன்பு கடற் கரைச் சோலையிலே கூட்டிவைத்த இசை பிறழாமல், அங்ஙனையிருந்த சீரிய யாழைக் கையிலேந்திக் குயிலும் நாண மிடற்றால் இன்னிசைபாடி வாசிக்கத் தொடங்கினாள்.

மன்னு மளிகள் மலர்தேடி

மதுவையுண்டு வரைதோறும்

பன்னு சார லவையெங்கும்

பற்றி யார்க்கும் வகையேபோல்

முன்ன மோசை பலவாகி

முழுதும் வேறாய் மிடனென்றாய்த்

தென்ன வென்னு மிசைவளர்த்துப்

பண்ணு மாறு தேன்போல

வலி, மெலி, சமன் எனும் மூவகைப்பட்ட இசை யும் நிற்கும்முறையிலே நிறுத்தி வாசித்துவருங்கால் “புறநிலை மருதம்” என்னும் பண்ணை வாசிக்கும் பொழுது காதலன் நினைவுதோன்ற, அந்தக்கண்மே கருத்தழிந்து செயலற்றுக் கலங்கிச், சிறிய பூவாளி யாலே பெரிய நிலமுழுதையும் ஆளும் ஒப்பற்ற செங் கோலையுடைய காமராசன் ஆணையாலே உலகமெல் லாம் தொழுதிறைஞ்சும் அவன் திருமுகத்தைத் தன் காதலனுக்கு விடுக்க நினைந்தான்.

[காதலால் தான் வருந்து மியல்பைக்

கோவலனுக்கு ஓலையால் அறிவிக்க விழைதல்.]

சண்பக முதலிய நறுமலரார் றொடுத்த மாலையி னிடையேயுள்ள தாழைப்பூவினது முதிர்ந்த மட லொன்றை யெடுத்து, அவ்வெள்ளிய மடலிலே, அதற்கயலதாகிய செவ்விபெற்றொளிரும் சிறு சண்ப கத்தின் செவ்விய முகையை பெழுத்தாணியாகக் கொண்டு, அதனைச் செம்பஞ்சின் குழம்பிற் றேய்த்து உதறிப் பின்வருமாறு பன்னிப்பன்னி பெழுதலா

மாதவி னாள்.—“அன்பு! இனிய இளவேனிலென் முடங்கல் பான் இதுபொழுது ஆட்சிபுரிகின்றான்; தீட்டல் அவனோ இளவரசன்! ஆதலால் அவன் தன தாளுகையை நெறிப்படச் செய்யான் மற்று, மாலைப்பொழுதிலே அரும்புகின்ற காமநோயென்னும்

விதனத்தின் [வேதனை] மேலே வந்து தோன்றிய திங்கட்செல்வனும் செவ்வியனல்லன்; பிறப்பிலேயே அவன் கோட்டமுடையவன்; எனவே அவன் நீர் மையை யானெடுத்தியம்பல் வேண்டா. ஆதலின் கூடி மகிழ்ந்தவர் ஊடலால் பிரிந்து சிறிதுகாலம் நீட்டிப்பினும், கல்விமுதலிய பொருள்களைத் தேடற் பொருட்டோ பிறகாரணங்களாலோ நாடிடையிட்டுங் காடிடைவிட்டும் நீங்கிக் குறித்தநாளில் வாராது பொய்ப்பினும் அக் காமராசன் நறிய பூவாளியாலே இன்பதுகரு முயிரைக் கொண்டிவிடுதல் புதியதொன் றன்று. காதல, இதனை நீயிர் அறியின்” என எண் ணெண்கலைகள் ஒத்துடன்செல்லப் பண்களும் திறங் களு மாகியவற்றைப் பயில்தரு நாவால் முற்றாத மழலைச்சொற்களோடே பேசிப்பேசி பெழுதி முடித் தாள் மாதவி. முடித்தவள் அன்றைய மாலைப்பொழு திலே தன்னுடைத்தோழி வயந்தமாலையை அழைத் துத் “தோழி! இம் மலர்மாலையை என் ஆருயிரை யார்க்குக் காட்டி, ஏழையேன் துயரனைத்தையுஞ் சாற்றி அவரை யிங்கே அழைத்து வருக” என அத் தாழைப்பூவின் மாலையை அவள் கையிலீந்தாள். வயந்தமாலையும் அம்மாலையைக் கைக்கொண்டு ஆவண மறகிற் கோவலனைக் கண்டு,

ஊடினீர் எல்லாம் உருவிலான் தன்னுனை

கூடுமின் என்று குயில்சாற்ற—நீடிய

வேனற்பா ணிக்கலந்தாள் மென்பூர் திருமுகத்தைக் கானற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்!

[கழிக்கானலிலே உன் காதலி பாடிய பாட்டிற்கு வருந்தினோம்! ‘உலகில் ஈருயிரும் ஒருயிராய்த் தத் தம் துணையொடு கூடி மகிழ்ந்து ஊடினவர்களே! அநங்கன் திருவாணையிது நீயிரெல்லாம் கூடுமின்’ என்று குயிற்குலங்கள் சாற்ற, இதுபொழுது வந்து அரசு புரியும் இவ் விளவேனிற் பொழுதிலே நின்னைப் பிரிந்து சால நீடுதலால் நின்னொடு என்றங் கலந் தாளாகிய நின் காதலி ஆற்றாளாகி, மெல்லிய பூவி லெழுதிய திருமுகத்தை, ஐய, காண்பாயாக.]

என்று ஓலையை நீட்டினாள். அவன் அதனை வாங் காது, “அன்பு நிறைந்தோய்! யான் உனது தலைவி யின் இயல்பனைத்தும் நன்கு அறிவேன். அவள் என்பால் காதல்கொண்டது மெய்யோ பொய்யோ, கோவலன் யான் கூறல் வேண்டா. அன்று நாடக கூறிய வரங்கில் யானவளைக் கண்டதுமுதல் இந் மறுமொழி திரவிழா முடிவெய்தியவரை அவள் என் பால் காட்டிய அன்புநிலை இத்தகையது எனக் கடல் விளையாட்டிலே விளக்கிவிட்டாள். ஆ! அவளு டைய செயல்களின் திறனெலாம் என்னென் றிய ம்புவேன்? காதல்விஞ்சிய வஞ்சிப்பான்று பிறரொரு வர் கூட்டவன்றித் தானே யென்பால் முதற்கண் வந்து தோன்றிய தோற்றமும்; அங்ஙனந் தோன்றிய வள் மணங்கமழ் கூந்தலின் சிறுசுருள் பிறைநிகர் துத லிற்புரள, கருநெடுங்கண்கள் கயலெனத்திரிய, பவள வாய் திறந்து தவளநகை காட்டி மந்தகாசம் தந்து

நின்ற நிலையும், மற்ற யான் ஊடிப்பிரிந்தவொருநாள்
மலைப்பொழுதிலே பிரிவாற்றாது அவள் நினைவே
மிக்கு வருந்து மெலிவை, அவள் கிளிமொழியும்
அன்னநடையும் களிமயிற் சாயலுங்கூர்ந்து, தனது
தோழியின் வடிவொடு என்பால் போந்து என்னைத்
தேற்றிய வகையும்; அங்ஙனம் தேற்றியவள் யான்
வருந்துமியல்பை நேரேகண்டும் என்னைப் புல்லி
யெனது பருவரலை நீக்கவிழையாது நின்றநிலையும்;
அதனால் மனம் ஓடிந்த யான் அணைதல் நிமித்தமாக
அவள் சிலதியரிடத்துப் புலந்துகூறிய சில மொழி
களை, உண்மைபாகவே யான் மனவேறுபாடுற்றுக்
கூறினேனாக நினைத்து அவள் சென்றமையும்; அங்
ஙனம் சென்றவள் எனது பிரிவால் தான் மனமிக
மெலிந்தவன்போல் காட்டி, எனது உற்றார்க்கும்
மற்றோர்க்கும் தனது கழிபடுதையரை யெடுத்துக்
கூறிய தன்மையும்; மலைப்பொழுதிலே அவள் தன்
துயரை முன்போல் எனது உற்றாரை விடுத்துக் கண்
டவரிடத்தெல்லாம் துயர் கைமிக்கவன்போல நடித்
துச் செயலற்றுச்சோர்ந்துவிழ, அவர்கள் அவளையெ
டுத்துத் தேற்றியதும்-அந்தோ! பாவியேன் உண்மை
யென்றே நம்பினேன் நம்பினேன்! உன்தலைவி நாடக
மாதவி மகளையாதலின் என்பாற் காட்டிய அனைத்
தோழிமன தும் நாடகமே யெனக் கருதுமாறு செய்து
மெலிதல் விட்டாள். அத்தகையாளின் அன்பை மீண்

டும் பெறமுயலல் வீணையன்றோ?" எனக் கூறி
மறுத்துவிட்டான்.

“செந்தா மரைவிரியத் தேமாங் கொழுந்தொழுக்
மைந்தா ரசோக மடலவிழக்—கொந்தார்
இளவேனல் வந்ததால் என்னாங்கொல் இன்று
வளவேனற் கண்ணி மனம்.”

[செவ்விய தாமரை யரும்புகள் அலரவும், மாமரங்
கள் தளிர்க்கவும், அழகிய அசோகுகள் மலரவும்
இளவேனிலன்றோ இது பொழுது வந்துளது! முடங்
கலை மறுத்த இச்செய்தியை என் தலைவியறியின், அந்
தோ! அவள் மனம் என்னுமோ?] என வயந்தமலை நொந்த சிந்தையளாய்ச் சென்று
மாதவிபால் நிகழ்ந்தன யாவுங்கூறினள். அதனைச்செ
விமடுத்த தூயசிந்தையளாய் மாதவி வயந்தமலையை
விளித்துத் “தோழி! நம்தலைவர் கூறியனயாவும் உண்
மையென்றே நம்புகின்றனையா? அந்தோ! அவர் எளி
யன்மீது பூண்டுள்ள அன்பின் திறன்முழுதும் நீ
யறியாய்; அவர் மொழிந்த அனைத்தும் காதற்கனி
மொழிகள்; அத்தகையார் இன்று மலை வாராதொழி
யார்; ஒழியினும் நாளாக்கலை நாம் ஈண் டவரைக்
காண்ப துறுதி” எனக்கூறித் தூமலரமளியிற் சோர்
ந்து படுத்தனள். படுத்தவள் தன் காதலன் நினைவு
கூரக் கண்ணொடுகண் பொருந்தாது, அவன் வருகை
யை நோக்கியவண்ணமே கிடந்தாள்.

தமிழ்ப்பாடம் 132.

[589-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.]

நைடதம்—நளன் தூதுப் படலம்

ஒளிமுக மிழப்பவன் துற்ற நாணமீக்
கிளர்தர வில்லெனக் கிளக்கு மூர்ச்சனை
தெளிதர முகத்தினிற் நெளித்தற் கன்றுகொ
னளிபுனல் பொருளொடு நல்கு கின்றதே. 19.

(உரை):—(யாசகன் ஒருவன்) முகம்-தன்னுடைய
முகமானது, ஒளி இழப்ப - ஒளியிழக்கும்படி, வந்து
(பிறரிடத்து) வந்து, உற்ற - உண்டான, நாணம் -
கூச்சம், மீ கிளர்தர - மிகவும் அதிகமாக, இல் என -
“என்னிடத்தில் இது “இல்லை நீ தரவேண்டும்”
என்று, கிளக்கும் - சொல்கின்றதால் அடைந்த,
மூர்ச்சனை - மூர்ச்சையானது, தெளிதர - தெளியும்
படி, முகத்தினில் - அவனது முகத்தில், தெளித்தற்கு
அன்று கொல் - தெளிப்பதற்கு அன்றோ, பொரு
ளொடு - தானமாகக் கொடுக்கின்ற பொருளுடன்,
நளி புனல் - குளிர்ந்த நீரையும், நல்குகின்றது - எப்
பொழுதும் கொடுக்கலாகின்றது. (என்று நளன்
தன்னுள் சிந்தித்துக் கொண்டனன்).

விரிவுரை:—இல்லாத கொடுமையால் ஒருவன்
மற்றொருவன்பால் இரக்க வரும்போதே அவன்
முகம் செத்து ஒளியெல்லாம் மழுங்கிவிடுகின்றது.
பிறகு மிகுந்த வெட்கத்தோடு, “ஐய, எனக்கு இது
இல்லை, நீ தரவேண்டும்” என்று சொல்லி முடிவ
தற்குள் மூர்ச்சையடைந்து விடுகின்றான். மூர்ச்சனை
யடைந்துகிடக்கும் அவனுக்கு அவன் கேட்ட
பொருளை எவ்வாறு கொடுப்பது? ஆகையால் முத
லில் அவன் மூர்ச்சையைத் தெளிவிக்கவேண்டும்.

மூர்ச்சைதெளிய முகத்தில் குளிர்நீரைத் தெளிப்பார்.
ஆகையாற்றான் எப்பொழுதும் தானப்பொருளுடன்
நீரைச்சேர்த்துத் தருகின்றனர், என நளன் இங்கு
ஒரு புதியகாரணம் கற்பிக்கின்றான். “இல்லை, என
க்கு ஈ” என்று சொல்லவைத்து அவர் மானம்போகா
வகை, குறிப்பறிந்து கொடுத்துவிடுவதே சிறப்புடை
த்து என்பது இதன் கருத்து.

தானப்பொருளைப் புனலொடு வழங்கவேண்டு
மென்பது ஓர் விதியாயிருக்க அதனில் நளன் தன்
குறிப்பாக வேறொன்று அமைத்துக் கூறுவதால்
இது தற்குறிப்பேற்றவணி. தற்குறிப்பேற்ற வணியின்
வகைகளையும் அவைகளின் இலக்கணம் முதலியவை
களையும் முன்னர் (1-488,528)விரிவாகஉரைத்திருக்
கின்றோம். நீரொடு பொருளை நல்குவதற்குக் காரணம்
இதுவோ என்று காரணசம்பந்தம் கற்பிப்பதால்
இது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற அணி யாகவேண்டும்.
அல்லது மூர்ச்சனை தெளியவேண்டும் என்னும் பய
னைக் கருதியே நீரும் நல்கப்படுகின்றது என்பது
குறிப்பென்று கொண்டால் இதனைப் பயன்தற்குறிப்
பேற்ற அணி என்றும் கொள்ளலாம். ஏதுவேனும்
பயனேனும் இரண்டும் குறிப்பேயன்றி மெய்யில்லை.
ஆனால், இந்தச் சந்தேகத்திற்கு இடம்தரும்படி
பொருளொடு நீரை நல்குகின்றதாகிய நிகழ்ச்சியுளது.
ஆகையால் இதனை உளபுல வேதுத்தற்குறிப்பேற்ற
அணியென்றேனும், அல்லது உளபுலப் பயன்தற்
குறிப்பேற்ற அணி யென்றேனும் கொள்ளலாம்.

குறிப்பு:—நளி+புனல். நளிபுனல் இகரவீற்று நளி யென்னும் உரிச்சொல்லின்பின் வருமொழிமுதல் வல்லினமெய் மிகவில்லை (3-467).

ஐந்தரு நீழலி னரசு வைகிய
வந்திரன் முதலினோ ரீகென் றென்னுழை
வந்துயர் பெரும்புகழ் வழங்கி னுரிவர்
சிந்தனை மகிழ்வுற வென்கொல் செய்வதே. 20.

(உரை):—ஐந்தரு நீழலில்-(தேவலோகத்திலுள்ள அரிசந்தனம் கற்பகம் சந்தானம் பாரிஜாதம் மந்தாரம் என்னும் ஐந்து தருக்களின் நிழலில், அரசவைகிய - அரசவீற்றிருக்கின்ற, இந்திரன் முதலினோர் - இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், என் உழை வந்து - என்னிடத்தில் வந்து, ஈக என்று - 'கொடு' என்று கேட்டதால், உயர் பெரும்புகழ் - தம்முடைய உயர்ந்த பெரிய புகழை, வழங்கினார் - கொடுத்து இழந்து விட்டனர் (இவ்வாறு இழந்து வருந்துகின்ற) இவர்-இவர்களது, சிந்தனை - மனமானது, மகிழ்வுற - மகிழ்வடையும் வண்ணம், என்கொல் செய்வதே - யான் இப்பொழுது செய்யவேண்டியது எதுவெனத் தெரியவில்லையே (என்றுநான் தன்னுள் எண்ணி அயர்கின்றேன்).

விரிவுரை:—“கேட்டவர்களுக்குக் கேட்டவைகளை யெல்லாம் கொடுக்கவல்ல கற்பகத்தருவிற்கு இறைவனான இந்திரனே ஒரு குறையுற்று அது என்னால் தீரவேண்டுமெனயின், அதனை யான் எங்ஙனம் உணர்வேன், ஆற்றுவேன்” என்று நான் நைந்தான் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்து. “இரவின் இளிவந்தது இல்லை” யாகையால் “ஈக” என்ற சொல்லைச் சொல்லி இந்திரன் தனக்குரிய புகழையெல்லாம் இழந்து வருந்துதல்வேண்டுமென்றும், அவ் வருத்தத்தைத் தான் ஆற்றுவது கடன் என்றும், பெருங்குணநலமுடைய - நான் நினைக்கின்றேன். அல்லது “என்னிடத்தில் வந்துஈகஎன்று கேட்டதால் எனக்கு அவர் உயர்ந்த புகழைக்கொடுத்தனர்; இதற்கு ஈடாக நான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடியதும் ஒன்று இருக்கஇயலுமோ”வென நினைத்தானென்றங்கொள்ளலாம். இரவச்சத்தையுங் கடந்து யாசிக்கு மொருவன் தான் பெறும் பொருளிலும் பெரிய புகழையும், ஈத்துவக்கும் இன்பத்தையும் வள்ளலுக்கு நல்குகின்றான். “இரத்தலும் ஈதலேபோலும் கரத்தல் கனவி லுந் தேற்றுதார் மாட்டு” என்ற குறளின் கருத்தை ஒருவாறு உட்கொண்டுளது இச்செய்யுள்.

என்னருந் தவத்தினன் றெனது தொல்குல
முன்னையோ ரருந்தவ முயன்ற பான்மையாற்
பொன்னகர் துறந்துரீர் போதப் பெற்றனன்
சொன்னவை மறுக்கிலன் சொல்க வென்றனன். 21

(உரை):—“என் - யான் ஒருவன் செய்த, அரும் தவத்தின் அன்று - அரிய தவத்தின் பயன் அன்று; எனது தொல்குல முன்னையோர் - என்னுடைய பழைய குலத்தில் தோன்றியுள்ள பெரியோர்கள், அரும் தவம் முயன்ற பான்மையால் - செயற்கரிய தவங்களைச்செய்து முடித்திருத்தலால் அத்தவங்களின் தொகுதிப்பயனாய், பொன்னகர் துறந்து ரீர் போதப் பெற்றனன் - பொன்னுலகத்தை விட்டு நீங்கி இங்கு யான் காணும்படி நீங்கள் வரும்பாக்கியத்தைப் பெற்

றேன். சொன்னவை மறுக்கிலன் - நீங்கள் எதுகேட்டாலும் மறுக்காமல் தருவேன் நான், சொல்க - அதனைச் சொல்லுங்கள்” என்றனன் - என்று நான் தேவர்களை நோக்கிக் கூறினன்.

விரிவுரை:—தேவர்களுக்கு முகமன்கூறிப் பின் அவர்கள் கேட்டதைக் கொடுக்கத் தான் இசைவதாக வாக்களிக்கின்றான் நான். தான் ஒருவன் செய்துள தவம்எத்தனைப் பெரியதேயாயினும் தேவர்கள்பூமிக்கு வந்து தன்முன் நிற்கவல்ல பயனை அளித்தற்கு அது போதாதென்றும், ஆதலால் தன்குலத்தில் வந்துள வேந்தர்களெல்லாரும் செய்த தவங்களின் பயனெலாந் திரண்டு இப்பாக்கியத்தைத் தனக் களித்த தென்றும் முகமன் கூறியவாறாகும்.

ஆங்கது கேட்டவா னரசன் பொற்பினால்
வீங்குதோன் மாரனை வென்ற நீயலால்
யாங்குள ரவன்ருடுத் தெய்யு மின்னருப்
பூங்கனை யால்வருந் துயரம் போக்குவார். 22.

(உரை). ஆங்கு அதுகேட்ட வான் அரசன் - அவ்வண்ணம் நான் சொன்ன அதனைக் கேட்ட வானலோகத்திற்கு அரசனாகிய இந்திரன் (நாளைப் பார்த்து), “வீங்குதோன் மாரனை - பருத்திருக்கின்ற தோள்களையுடைய மன்மதனை, பொற்பினால் - அழகினால், வென்ற - சயித்திருக்கின்ற, நீ அலால் - உன்னைத் தவிர,—அவன் தொடுத்த எய்யும் - அந்த மன்மதன்தொடுத்து எய்கின்ற, இன்னருப்பூங்கனையால் - இனிய தேன் உடைய புஷ்பபாணங்களால், வரும்-உண்டாகின்ற, துயரம் போக்குவார் - துயரத்தைப் போக்க வல்லவர், யாங்கு உளர் - எங்கு இருக்கின்றனர்?(எங்கும்இல்லை)-என்று மேலுஞ் சொல்லுவான்.

விரிவுரை:—பின், தமயந்தியின்பால் தமக்காகத் தூதுபோகவேண்டும், என்று வேண்டுவதற்கு இது பாயிரம் ஆகின்றது. “மன்மதன் வருத்துகின்றான். அவனைவெல்ல எங்களால் இயலவில்லை. நீயோ மன்மதனை அழகில் வென்றவனாயிருக்கின்றாய். இப்பொழுதும் வெல்லக்கூடியவன்நீ யொருவனே ஆதல் வேண்டும். உன் தந்தை அவுணரை வென்று எங்களைக் காத்ததுபோல் நீயும் அநங்கனை வென்று எங்களைக் காத்தல் வேண்டும்”, என்னுங் குறிப்புடைத்து இந்திரனது இவ்வாசகம். இதுவன்றி இன்னுமொரு நயமும் இச்செய்யுளில் பொதிந்திருக்கின்றது. “தமயந்தியின்பால் உன் காதலை மன்மதன் தூண்டுகின்றனாயின், எங்கள் பொருட்டு நீ அக்காதலை இப்பொழுது துறக்கவேண்டியவனாயிருக்கின்றாய். அதற்கு நீ மன்மதனை வென்று அகற்றுதல் அவசியம். மன்மதனை வெல்லல், ‘ஊக்கம்உள்ளத்து உடைய முனிவரால் காக்கலா அது காமன்கை வில்’ என்றபடி ஏனையோர்க்கு இயலாததொன்றாயினும், முன்னரே ஒரு முறை பொற்பினால் வென்றளாயாதலால் இப்பொழுது அவனை நீ காமத்திலும் வென்றகடப்பது எளியதாகலாம்” என இந்திரன் முன்னறிவு புகுத்தினன்போலும்.

குறிப்பு:—போக்குவார் யாருளர், என்று முடித்துக்கொள்க. போக்குவார், இங்கு வினைமுற்றன்று, வினையாலணையும் பெயர், போக்குகின்றவர் என்பது பொருள் (1-248).

பூ + கணை = பூங்கணை:—இதனைப் பூவால் ஆகிய கணை என விரித்து மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை யென்றேனும் அல்லது, பூவாகியகணை எனவிரித்துப் பண்புத்தொகையென்றேனும் கொள்ளலாம். இவ்விருதொடரிலும் வருமொழிமுதல் வல்லினமெய் மிகுதல் வேண்டும். ஆயின் பூக்கணை, என்று ஆகும். ஆனால் பூ என்னுஞ் சொல் நிலைமொழியாயிருக்குமானால், வல்லினமெய் மிகுவதோடு சில தொடர்களில் அவ் வல்லெழுத்திற்கு இனமான மெல்லெழுத்து மிகலாம். அந்தத் தொடர்கள் பின்வருவன.

1. உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைகள்.

பூ + பொழில் = பூம்பொழில், பூப்பொழில் (பூவை உடைய பொழில்) 2-ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. பூ + தாமம் = பூந்தாமம், பூத்தாமம் (பூவினால் கட்டிய தாமம்). 3-ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. பூ + தேன் = பூந்தேன், பூத்தேன் (பூவில் உள்ள தேன்). 7-ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை.

2. ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.

பூ + தாள் = பூந்தாள், பூத்தாள் (பூவினுடைய தாள்).

3. பண்புத்தொகை.

பூ + குயில் = பூங்குயில், பூக்குயில் (பூவாகியகுயில்—இங்குப் பூ என்பதற்கு, அழகு என்பது பொருள்).

பூ + சாமரை = பூஞ்சாமரை, பூச்சாமரை.

4. உவமத்தொகை.

பூ + கை = பூங்கை, பூக்கை (பூப்போன்ற கை).

பூ + தாள் = பூந்தாள், பூத்தாள் (பூப்போன்ற தாள். தாள்-பாதம்)

இந் நான்கு தொடர்களிலும் வல்லினம் மிகலாமாயினும், மெல்லினம் மிகுந்து புணர்வதே சிறப்புடைத்து. மற்றத் தொடர்களில் வருமொழிமுதல் வல்லினமெய்யேதான் மிகும்; அதற்கினமான மெல்லினமெய் மிகுதல் கூடாது.

பூ + பறித்தான் = பூப்பறித்தான் (இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை).

பூ + சொரிந்தது = பூச்சொரிந்தது (எழுவாய்த் தொடர்).

பூ + காய் = பூகாய், என உம்மைத் தொகையில் ஒரெழுத்தும் மிகாமல் புணரும்

இவ்விதம், மா என்னும் மரப்பெயர்க்குப்பின்னும் வருமொழிமுதல் வல்லினமெய் மிகாமல் அதற்கினமான மெல்லினமெய்யே, மாங்காய், மாம்பழம், மாந்தளிர், மாஞ்சோலை, என மிகுந்து புணரும்.

வெயில்விரி மணிமுடி வீம னல்கிய
மயிலியல் மதர்விழி வளைக்கை மங்கைபாற்
செயிற்று தூதுநீ செல்ல வேண்டுமென்

றுயிரிரப் போரினு முளையக் கூறினான் 23.

(உரை) வெயில் - ஒளியை, விரி - விரிக்கின்ற, மணி - மணிகள் இழைத்த, முடி - கிரீடத்தை அணிந்த, வீமன் - வீமராஜன், நல்கிய - பெற்ற, மயில் இயல்-மயில்போன்ற சாயலையும், மதர்விழி-களித்த கண்களையும், வளைக்கை-வளைகளையணிந்தகைகளையும் உடைய, மங்கைபால் - பெண்ணாகிய தமயந்தியினிடத்து, நீ - நீ, செயிர் அறு - வஞ்சனையற்ற, தூது செல்லவேண்டும்-தூது எமக்காகப் போகவேண்டும், என்று - என்று, உயிர் இரப்போரினும் - உயிரையே கொடு என்று கேட்பவர்களைக் காட்டிலும், உளைய - வருத்தம் உண்டாகும்படி, கூறினான் - இந்திரன் கூறினான்.

விரிவுரை:—தேவர் தன்பால் கேட்கக்கூடியவைகளில் தன்னுயிரிலும் உயர்ந்தது வேறொன்று மிருத்தல் இயலாது என்ற நினைவில் “பெற்றதரும் ஆவியும் பெட்பின் ஈகுவன்” என உயர்வுசிறப்பு உம்மையோடு நான் நிச்சயஞ்செய்தனன். தன் உயிரிலும் அருமையாய் தமயந்தியையே கேட்பாரெனக் கனவிலும் எண்ணியிரான். ஆதலின் இந்திரன் உயிர் இரப்போரினும் உளையக் கூறினான், என்றது தக்கதாயது.

நைடதத்தின்படி, தனக்கே பெருங் காதலோடு தமயந்தி மாலையிட நிச்சயித்து இருப்பதை அன்னப் பறவை வாயால் அறிந்து சென்றவன் நான். நள வெண்பாவிலோ, கருமத்தை இனிதின் முடித்துவந்த உவகையால் அன்னம் சிறிதிற்றுமார்து யாதும் உரை வழங்காதிருக்க அதற் காற்றாமல் நான் மூர்ச்சையாகிவிழுந்து பிறகு கண்விழிப்பதற்குமுன் ஏதோ விபரீதம் நேர்ந்துவிட்டதென்னும் பயத்தினால் அன்னம் பறந்தோடிவிடவே, தமயந்தி தன்னைக் காதலித்தாளோ அல்லளோ என்பதறியாமல் மற்றெல்லாரையும்போல் தானும் ஒருவனுப்ச் சுயம்வரத்திற்குச் சென்றவனாகின்றான். (1—249, 269). ஆதலின் நளவெண்பாவைக் காட்டிலும் இந்த நைடதத்தில், தனக்கென்று உரிமையாய் காதலைக் கைகடக்கும்படி விடவேண்டி நேர்ந்த நளனது நிலைமை பின்னுமொரு பங்கு கொடியது.

ஒட்டக்கூத்தர்
பாடிய

தக்கயாகப் பரணி

மகாமகோபாத்தியாய
உ. வெ. சுவாமிநாத
ஐயர் பதிப்பு.

(உ ர யு ட ன்)

இதுவரையில் அச்சேருத இவ்வரியநூல் இப்பொழுதே வெளிவந்துள்ளது. விலை ரூ. 4—0—0.
வி. பி. செலவு வேறு.

விலாசம்:—கலாநிலயம்: 11, வேளாளர் தெரு, புரசைபாக்கம், சென்னை.

நம்மாழ்வார் வைபவம்.

திருவாய்மொழி.

[587-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

1.ம் பத்து 9-ம்பதிகம்.

6ம் பாசரம்.

மாயனென் னெஞ்சி னுள்ளான் மற்றும் யவர்க்கு மதுவே
காயமும் சீவனுந் தானே காலு மெரியு மவனே
சேய னணியன் யவர்க்கும் சிந்தைக்கும் கோசரமல்லன்
தூயன் துயக்கன் மயக்கனென்னுடைத் தோளினையானே.

பதவுரை:—மாயன் - ஆச்சரியமான சேஷடை
கள் செய்யுமவன், என் நெஞ்சில் உள்ளான் - என்
மார்பில் அணைந்து எழுந்தருளியிருப்பவன். மற்றும்
யாவர்க்கும் அதுவே - மற்று யாருக்காவது இவ்
வண்ணம் இருந்ததுண்டோ. (இது கேள்விகேட்
தும் பிரகரணமாக அந்வயிக்க வேண்டும். இப்
படிச் செய்தவன் எத்தகைய மகிமையுள்ளவன்
என்ற விவரம் கூறுகிறார்.) காயமும் சீவனும்
தானே - ஜீவாத்மாக்களின் தேஹங்களுக்கும் ஜீவாத்
மாக்களுக்கும் ஆதாரமானவன். காலும் எரியும்
தானே-காற்றிற்கும் தீக்கும் அந்தராத்மாவானவன்.
சேயன் - பக்திவாதங்களில் எவ்வளவு பெரியவரான
லும் அவர்களால் கிட்டக்கூடாதவன். அணியன் -
பக்தர்கள் மனதினால் காணும்படி சமீபத்திலுள்ள
வன். யவர்க்கும் சிந்தைக்குக் கோசரமல்லன் - யாரா
லும் நினைத்து அளவிட்டு அறியக்கூடாதவன்,
தூயன் - பரிசுத்தனாகக் கொண்டு என்னால் அதுப
விக்கக் கூடியவன், துயக்கன் - குணங்களால் என்
மனதை இழுத்துக்கொள்பவன், மயக்கன் - என்
னிடத்தில் ஆசைவைத்து மயங்குபவன், என் தோ
ளினையான் - கெருடபகவான் மேல் ஆரோஹணிப்
பதுபோலே என்னதோளில் ஏறிக்கொள்கின்றான்.

குறிப்பு:-பகவானைப் புருஷவிக்ரஹமாய் அதுபவிக்கையிலும் அவன் ஸகல ஜடப்பிருகிருதிகளுக்கும் ஜீவாத்மாக்களுக்கும் தீ காற்று முதலிய பஞ்சபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாக இருப்பதை இவ்வாழ்வார் மறந்திலரென்பதை நினைவிற்கொள்ளவேண்டும். இப்பாசரம் திவ்விய மங்களவிக்ரஹத்தில் ஸுபாடானாலும் தத்துவங்களின் உணர்ச்சியில் ஆழ்வார் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்குமென்றறிக.

7ம் பாசரம்.

தோளினேமேலும் நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும்
தாளினேமேலும் புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான்
கேளினே யொன்று மிலாதான் கிளரும் சுடரொளிமூர்த்தி
நாளனைந்தொன்று மகலா நென்னுடை நாவிலுளானே.

அவதாரிகை:—இம்மஹாதபாவனுடன் கலப்பு
நிமித்தமாகவே திவ்விய சேர்வையையுடைய எம்
பெருமான் அழகிற்கு வண்ணம் செய்வாரைப்
போலே திருத்துழாயைத் தம் தோளிலும் மார்பிலும்
தேஜோன் மயமான கிரீடத்தின் மேலும் தமது திருப்
பாதங்களிலும் அணிந்து பின் தம்மோடு கலந்தான்
என்று இப்பாசரத்தில் அருளிச் செய்து தம் நாவிலே
வந்து ஏறினான் என்கிறார்.

8ம் பாசரம்.

நாவிலுள் நின்றமலரும் ஞானக்கலைகளுக் கெல்லாம்
ஆவியுமாக் கையுந்தானே அழிப்போடளிப் பவன்தானே
பூவியல் நால்தடந்தோளான் பொருபடையாழி சங்கேந்தும்
காவிநன் மேனிக்கமலக் கண்ணென் கண்ணிலுளானே.

அவதாரிகை:—தன் நாவில் எழுந்தருளியிருந்த
பிரான் பின்னர்த் திருக்கண் பிரதேசத்தில் ஏறினான்
என்கிறார் ஆழ்வார்.

பதவுரை.

நாவிலுள்ளின்று மலரும் - நாவிலின்றுப் பெருகு
கின்ற, ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் - ஞானம் கொண்டு
அறியக்கூடிய ஸகல வித்தைகளுக்கும், ஆவியும் ஆக்
கையும் தானே-இப்படி அறியக்கூடிய ஸகல வித்தை
களின் ஸ்வரூப ஸ்திதி பிரவர்த்திகளுக்கும் காரண
மாய், அளிப்போடு - காக்கும் வல்லமையோடு,
அழிப்பவன் - அவைகளை அழிப்பவனுமாய், தானே-
அந்த எம்பெருமானே, (அளிப்பும் அழிப்பும் அவ
னது லீலார்த்த மென்பது தாத்பரியம்) பூவியல்-புஷ்
பம்போலே ஸ்வபாவமுள்ளவன். ஸுகுமாரமான திவ்
வியமங்கள விக்கிரஹவிசிஷ்டன், நாற்றடந்தோளான்
தீர்க்கமான நாலு புஜங்களையுடையவன், ஸூகிருஷ்ண
பகவான் நாலு புஜங்களோடு ஜம்மித்தது இங்கு
உணரற்பாலது. பொருபடை ஆழிசங்கேந்தும் - உல
கங்களைப் பிடிப்பவரை அழிப்பதின்நிமித்தம் ஆயுத
மாகச் சக்கரத்தையும் சங்கையும் ஏந்தி நிற்பவன்,
காவி நன்மேனி - காவிமலர்போன்ற மேனியை உடை
யவன், கமலக்கண்ணன் - புண்டரீகாக்கன், என்
கண்ணிலுளான்-என் நாவினின்றும் கண்களையடைந்
தான்.

9-ம் பாசரம்.

கமலக்கண்ணென் கண்ணினுள்ளான் காண்பனவன்
[கண்களாலே
அமலங்களாக விழிக்கும் ஐம்புலனுமவன் மூர்த்தி
கமலத்தயன் நம்பிதன்னைக் கண்ணுதலாடுமெனத் தோற்றி
அமலத்தெய்வத் தோடுலக மாக்கியென் நெற்றியுளானே.

3, 4-ம் அடிகள்:—எம்பெருமானது உந்தியினின்
றும் விளங்கும், கமலத்தயன் - தாமரை மலரின்மேல்
இருக்கும் பிரம்மன் (அயன் - அஜன் - பிரம்மன்)
கண்ணுதலாடுமென-நெற்றியில் கண்ணுடைய பரம
சிவனாகும், தோற்றி - சிருஷ்டித்து, அமலத்தெய்
வத்தோடு - பாபமில்லாத தேவதைகளோடும், உலக
மாக்கி - உலகங்களைச் சிருஷ்டித்தவன், என் கண்ணி
னுள்ளான் - என் கண்களுக்குள்ளேயிருப்பவன், என்
நெற்றியுள்ளான்-கண்களைவிட்டு நெற்றிக்கு ஏறினான்.

என்ன செய்து ஏறினானென்று முதலிரண்டு
அடிகளில் உரைக்கின்றார். காண்பன் - என்னைக்
குளிரக் கடாக்கித்து அருள்புரிவதை யான் காண்பன்.
அவன் கண்ணளி ஏற்படின் எல்லாம் அமலங்களாய்
விடும்.

பகவானுடைய திருக்கண்களாலே அமலங்களாக
என்னுடைய வினைகள் எல்லாம் போகும்படி கடாக்கி

யாநிற்கும். வினைகளின் காரியங்களாகிய மனவருத்த மெல்லாம் தீரும் என்பது பொருள்.

குறிப்பு:—நான் அவனைக்காணப் பெற்றேன். அவனும் தன்னுடைய சீதளமான திருக்கண்களால் என்னுடைய மனவருத்தமெல்லாம் நீங்கும்படி கண்குளிரப் பார்த்தருளுகின்றான். மற்ற இந்திரியங்களாலும் அவனை ஆந்தமாய் அநுபவிக்கப்பெற்றேன். என்கண்ணினுள் இருந்தவன் நெற்றியில் ஏறி அங்கே உற்சாகத்துடன் உலாவுகிறான் என்கிறார்.

10ம் பாசரம்.

நெற்றியுள்ளின் நென்னையாளும் நிரைமலர்ப்பாதங்களுக்குக் கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக் கண்ணபிரானைத்தொழுவார் ஒற்றைப் பிறையணிந்தானும் நான்முகனும் இந்திரனும் மற்றையமரநு மெல்லாம் வந்தெனதுச்சி யுளானே.

பொழிப்புரை:—பிறையையணிந்தசிவபெருமானும் நான்முகனாகிய பிரம்மாவும் இந்திரனும் மற்றைய எல்லா அமரர்களும், என் நெற்றியுள் நின்று என்னை ஆட்கொண்ட மஹாப் பிரபுவின் திருமலர்ப்பாதங்களைச் சிரவிலி வஹித்துத் தொழுவார்கள். அப்பக வாறே கற்றைத்துழாயணிந்த கிரீடமுள்ள முடிய னாய் விளங்குகின்றவன். என் நெற்றியிலுள்ள அவன் எனது சிரவின் உச்சியில் ஏறி எழுந்தருளுகிறான்.

11-ம் பாசரம்.

உச்சியுள்ளே நிற்கும் தேவதேவற்குக் கண்ணபிராற்கு இச்சையுள் செல்லவுணர்த்தி வண்குருகர்ச் சடகோபன் இச்சொன்ன வாயிரத்து ளிவையுமோர் பத்தெம்பிராற்கு நிச்சலும் விண்ணப்பம் செய்யநீள்கழல் சென்னிபொருமே.

என் சிரசை அலங்கரிக்கும் தேவர்தேவனான கண்ணபிரானுக்கு என் ஹிருதயத்திலே நடவாநிற்கும் எனதுஇச்சையை உணர்த்த அதை அவன் உகக்க இந்தப் பரஸ்பரம் உள்ள மனோநிகழ்ச்சியில் உண்டான ஆயிரத்தில் இந்தப்பத்தை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பம் செய்தால் ஆசிரிதர் என்கு இருந்தாலும் அவர்கள் இறக்கும் ஸ்ராதனம்தேடி நீண்டுவரும் எம். பெருமான் திருவடிகள் நித்தியமாய் அப்பக்தர்கள் சிரசைப் பொருந்தும்.

இத்திருவாய்மொழி பக்தர்களுக்குப் பகவானுடைய கிருபை வெள்ளம்போல்வந்து அவர் அநுபவிக்க இயலாதபடி செய்யாமல் அவரவர் அநுபவம் ஆற்ற மெல்ல உவந்துவந்து அவர்களுக்குத் திருத்தியை ஊட்டுவிக்கும் அவர்கள் மனோதம் எல்லாவற்றையும் ஆற்ற ஆற்றச் சிறுகச் சிறுகத் தந்து உபகரிக்குமென்று மஹாநுபாவனான ஆழ்வார்தம் அநுபவம் பரக்கக்கூறிப் பகவத்குணத்தை எவ்வாறு அநுபவிக்க வேண்டுமென்று நமக்குக் காட்டிக் கொடுக்கிறார்.

குறுந்தொகை

[596-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

கபிலர்]

106

[மருதம்]

பாத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன் தலைவியினது ஊடலை உணர்த்தும் வாயிலாக அனுப்பிய தூதரை வெகுண்டு அவன் தனதுபுலவி புலப்படத் தோழிக்குக் கூறியது.

புல்லீழ்நிறிக் கல்லிவர் வெள்வேர்
வரையிழி யருவியிற் றேன்று நாடன்
தீதி நெஞ்சத்துக் கிளவி நம்வயின்
வந்தன்று, வாழி தோழி; நாமும்
நெய்பெய் தீயி நெதிர்கொண்டு
தாமணந் தனையமென விடுகந் தூதே.

(உரை). தோழி, புல்லிய வீழ்திணையுடைய இற்றிமாதின் மலையீதுபடர்ந்த வெள்ளியவேர்கள் மலையினின்றிற்ங்கும் அருவிபோலத் தோன்றும் மலைநாடனாகிய நந்தலைவன் குற்றமற்ற மனத்தினன் (நம்மிடத்து முன்போலப் பேராத அன்பினன்) என்று தூதுவர் வாயிலாகச் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தை வந்தது; நெய்வார்த்த தீயைப்போல சினம் மூண்டெழ நாமும் 'அவர் இங்கு வாராமலே அவரைக்கூடி இன்புற்றாற்போல் ஆயினேம் நாம்' என்று சொல்லிப் பதில் தூது விடுவோம்.

வீழ் - வீழ்து; சில மாங்களின்கிளையிலிருந்து கீழிறங்கும் வேர். இவர்தல் - செறிந்து படர்தல். தீதில் நெஞ்சத்து - (சினந்து சொல்லிய குறிப்பு மொழி) பொய்யும் வஞ்சமும் நிறைந்த மனத்தன் என்பது கருத்து. அவனது புறவொழுக்கத்தை அறிந்து துணிகொண்டிருந்த தனது சீற்றத்தை, தான் குற்றமற்றவனென்று சொல்லிவிடுத்த தூதுவர் வார்த்தை முன்னினும் அதிகமாய்க் கனற்றலால் நெய்பெய் தீயின் என்றான். 'தாம் மணந்த அனையம்' என்றது, அவர்தம்மிடத்துமெய்யான அன்புடையவர் தம்மைப் பிரிந்திருக்கத் தரியாது விரைந்து மீண்டு தம்மிடத்து முன்

போலத் தலையளிபுரிவர் என்று நன்கறிந்துளோம்; அவர் தாம் இங்கு வாராமல் அங்கேயே இருக்கலாம்; அவர் தாம் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையே அவரை நேரிற்கண்டு கூடினாற்போல மிக்க இன்பத்தைத் தமக்குத்தந்துவிட்டது; என்ற கருத்துக்கள் புலப்பட வெகுண்டிரைத்தது.

'தாம் அளந்தனையம்' என்ற பாடத்துக்கு, 'அவர் எவ்வாறு எம்மை மதித்துள்ளாரோ அத்தகையேம் யாம்' என்பது பொருளாகக் கொள்க.

மதுரைக்கண்ணனார்]

107

[மருதம்]

நெடிதுபிரிந்து சேணகன்று மீண்ட தலைமகனுடன் காமந் தலைசிறப்பக் கூடி இன்புற்றுத் துயிலும் துயிலினக் கெடுத்துத் தம்மை எழுப்பிய சேவலைத் தலைமகள் வெகுண்டு கூறியது.

குவியினர்த் தோன்றி யொண்பூ வன்ன
தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்!
நள்ளிருள் யாமத் தில்லெலி பார்க்கும்
பிள்ளை வெருகிற் கல்கிரை யாகிக்
கடுகவைப் படிஇயரோ நீயே, நெடுநீர்
யாண ரூரன் றன்னொடு
வதிந்தவெம் மின்றுயி லெடுப்பி யோயே.

(உரை). குவிந்த கொத்தாகிய செங்காந்தளின் ஒளி பொருந்திய பூவைப்போல ஒன்றுகூடிய செவந்த உச்சிக் கொண்டையின் திரையுடைய சேவற்கோழியே, மிக்க நீர்வளத்தால் (நாடோறும்) புதுவருவாயினையுடைய மருத நிலத்தலைவனாகிய மகிழ்நனுடன் பள்ளியிடத்துக் கூடியிருந்து பின் அவசமுற்றுத் துயின்ற எமது இனிய துயிலினின்று எம்மை எழுப்பிய நீதான், இருள் செறிந்த நடுராத்திரியில் (உணவின் பொருட்டு) வீட்டின் கண்ணுள்ள

எலியை எதிர்பார்த்துப் பதுங்கியிருக்கும் காட்டுப்பூனை யின் குட்டிக்குச் சிற்றுணவாகிப் பெருங்கேட்டை உறுவா யாக.

தோன்றி - செங்காந்தன். சேவல் - விளி. வெருகு- காட்டுப்பூனை. பிள்ளை வெருகு - பூனைக்குட்டி. இதைப் 'பிள்ளை' யென்பது சிறுவரவின்து. அல்கு இரை - குறைந்த, சுருங்கிய, அற்ப உணவு. கடுகவை - பெருந் தீங்கு, பெருங்கேடு. படிஇயரோ - படுவாயாக என்று சபித்தது. இன்றுயில் - கலவிக்குப்பின் அவசமுற்றுத் துயிலுந்துயில். எடுப்புதல் - எழுப்புதல்.

வாயிலார் தேவனார்] 108 [முல்லை

தலைமகன் மீள்வதாகக் குறித்துச்சென்ற கார்ப்பருவம் வந்தும் அவன் வாராமையைக் குறித்து வருந்திய தலை மகன் அந்தியம்பொழுதில் தனதாற்றாமை தோன்றக் கூறியது.

மழைவிளை யாடுங் குன்றுசேர் சிறுகுடிச்
கறவை கன்று வயிற்படர் புறவிற்
பாசிலை முல்லை யாசில் வான்பூச்
செவ்வான் செவ்வி கொண்டன்
றுய்யேன் போல்வல், தோழி, யானே.

(உரை). மேகங்கள் தவழும் குன்றுகளைச் சார்ந்த சிறு குடிகளினிருப்பை நோக்கிக் கறவையான்கள் கன்றுகளி டத்துச் செல்லும் முல்லையிலத்தில் பசிய இலையையுடைய முல்லையின் குற்றமற்ற சிறந்த பூ அந்திவானத்தின் அழ கைக் கொண்டது; தோழி, இனி நான் உயிர் பிழையேன் போலும்.

புறவு - முல்லை நிலம். செவ்வான்-செவ்வானம். செவ்வி- அழகு. கொண்டன்று - கொண்டது.

இறைச்சி:—'கறவை கன்றுவயிற் படர் புறவு' என் றமையால், விளைமேற்சென்ற தலைமகன் விளையை முடித் துத் தன்னை நினைந்து வந்திலனென்றும், 'முல்லைவான் பூச் செவ்வான் செவ்வி கொண்டன்று' என்றமையால் தான், தலைமகன் வரப்பெற்று அவனுடன் கூடிப் பொலிவுற்றிலன் என்றும் குறித்தவாரும்.

நம்பி குடவேனார்] 109 [குறிஞ்சி

வரைந்துகொள்ளாது கனவொழுக்கம் புரிந்துநின்றதலை மகன் சிறைப்புறத்தானாக, அதனையறிந்த தோழி அவனை வரைவுகடாவுவானாய்ப் புறத்தார் அலர்துற்றலையும் தலை மகளின் கவினழிநிலையையும் அவனுக்கு அறிவிப்பான் வேண்டித் தலைமகளுக்கு உரைப்பாள்போலச் சொல்லி யது.

முட்கா லிறவின் முடங்குபுறப் பெருங்கிளை
புணரி யிருதிரை தருஉந் துறைவன்
புணரிய விருந்த ஞான்றும்
இன்னது மன்றோ நன்னுதற் கவினே.

(உரை). முள்ளை வெளியேகாட்டும் வளைந்த முதுகுப் புறத்தையுடைய இராமீனின் பெருங்கூட்டத்தைக் கடலின் மோதும் அலைகள் கரைமீதொதுக்கும் நீர்த்துறைவனாகிய தலைமகன் உன்னை மணந்துகொள்ள இருக்கும் இந்த நாளிலும் உனது நல்ல நெற்றியினழகு இவ்வாறு சிதைந்து போயிற்று. (இஃதேதோ?)

இகுதிரை - மோதுந்திரை. (வினைத்தொகை.)

கிளிமங்கலம் கிழார்] 110 [முல்லை

தான் வருவதாய்க் குறித்த கார்ப்பருவங் கடந்து கூதிர்ப் பருவம் வந்தும் தலைமகன் வாராமையைக் குறித்து அழிந்த தலைமகன் அவனது அன்பின்மையை நினைத்து வருந்தித் தோழிக்குக் கூறியது.

வாரா ராயினும் வரினு மவர்நமக்
கியாரா கியரோ, தோழி, நீர் நிலைப்பைம்
போதுளரிப் புதன்மலி யொண்பொறிக் கரு
துண்மு ளீங்கைச் செவ்வரும் பூழ்த்த [விளை,
வண்ணத் துய்மல ருதிரத் தண்ணென்
றின்து தெறிவரும் வாடையொ
டென்னு யினள்கொ லென்னு தோரே.

(உரை.) தோழி, நீர்நிலைகளிலுள்ள பசியபூக்களை அசை த்து, புதல்களில், நிறைந்த ஒள்ளியபொறிகளையுடைய கரு விளைமலர்களும், துட்பமான முட்களையுடைய ஈங்கையின் செவந்த அரும்புகள் மலர்ந்த அழகிய மெல்லிய மலர்களும் உதிரும்படி குளிர்த்து துன்பந் தருவதாய் வீசும் வாடைக் காற்றால் தலைவி என்ன தன்மையளாயினளோ என்று எண் னாத அவர் வாராவிடினும் வந்தாலும் அவரால் இனி நமக் காவதென்ன?

யாராகியர் - என்ன உறவினராவர்? ஏதிலரே போல்வர் என்றபடி. ஈங்கை - இண்டங்கொடி. துய்மை - மென்மை. வாடையொடு - வாதையால் (உருபு மயக்கம்).

தீன்மதி நாகனார்] 111 [குறிஞ்சி

ஊரார் அலர்துற்றும்வண்ணம், தலைமகன் வரைந்து கொள்ளாது காலந்தாழ்த்துழிக் கவன்று வாட்டமுற்ற தலை மகளின் வேறுபாட்டைக் கண்ட அன்னை, அதன் காரணத் தை அறியும்பொருட்டு வேலனைக்கொண்டு வெறியாட்ட யர்விக்கக் கருதியதை அவளுக்கு உணர்த்துவான் போன்று, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக உணர்ந்த தோழி அவனை வரைவுகடாவுவானாய்க் கூறியது.

மென்றோ னென்கிழ்த்த செல்லல் வேலன்
வென்றி நெடுவே ளென்னும்; அன்னையும்
அதுவென் றுணரு மாயின், ஆயிடைக்
கூழை யிரும்பிடிக்கைகரந் தன்ன
கேழிருந் துறுகற் செழுமலை நாடன்
வல்லே வருக, தோழி, நம்
இல்லோர் பெருநகை காணிய சிறிதே.

(உரை). நங்காய், வேலன் உனது மெல்லிய தோள்களை வாடச்செய்த துன்பத்தை, மிக்க வெற்றியையுடைய முருக வேள் தந்தது என்பானாயின், உனது அன்னையும் அதனை உண்மையென்று நம்புவானாயின், அவ்விடத்து நமது இல்லத்தாரது மிகவும் நகைத்தற்குரிய செய்கையைச் சிறிது காணுமாறு குன்னமான கரிய பிடியின் கைமறைந் தாற்போல விளக்கமுற்ற பெரிய கருங்கற்பாறைகள் செறிந்த செழிப்புற்ற மலைநாடன் விரைவாக வருவானாக.

செல்லல் - நோய். ஆயிடை - அவ்வெறியாடுமிடம். தோழி - தலைமகளைத் 'தோழி' யென்று விளித்தது, அவ் வருவரும் ஒருத்திக்கு மற்றொருத்தி தோழியாகலின்.

வேலன் - முருகவேளுக்கு வெறியாட்டெடுக்கும் பூசாரி; முருகவேளைப் போல வேடந்தரித்து வேலேந்தி முருகவேளுக்குப் பூசையாற்றி ஆவேசமுற்றுக் குறிசொல் பவன். பெருநகை - (ஆகுபெயர்) மிகவும் நகைத்தற்குரிய செய்கை; தலைமகளுக்கு மேலொரு தீங்கும்செய்யாது காத்து நலம்புரியுமாறு முருகவேளுக்குப் பூசையாற்றல், மறிப்பலி யீதல் முதலியன.

ஆலத்தூர் கிழார்] 112 [குறிஞ்சி

தலைமகன் கனவொழுக்கத்தையே விரும்பி மேற்கொண்டு வரைவுநீட்டித்தவழிப் புறத்தெழும் அலரையஞ்சிக் காதல னைக் கைவிட்டு அகற்றமாட்டாமலும், மற்று, பிறர் கூறும் வசைமொழியைப் பொருள்செய்யாது கனவொழுக்கத்தி லேயே நிற்கமாட்டாமலும் உளமழிந்த தலைமகன் தனது துன்ப நிலையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கௌவை யஞ்சிற் காம மெய்க்கும்;
எள்ளற விடினே உள்ளது நானே;
பெருங்கன்று வாங்க முறிந்து நிலம்படாஅ
நாருடை யொசிய லற்றே,
கண்டிசின், தோழி, அவருண்டவென் னலனே.

(உரை). (நாணத்தைவிடாது) புறத்தார்க்கும் அலர் மொழிக்கு நான் பயப்படுவேனென காமம் தேய்ந்து கெடும்; அவ்வாறு பிறரேசதலொழிய இக்காமத்தை நான் விட்டால்தான் எனது நாணம் நிலைநிற்பதாகும். (அவ்வாறன்றி இக் களவொழுக்கத்தையே நான் விழைந்து ஒழுதாநிற்பேனென நாணத்தை அறவே விட்டொழித்தல் வேண்டும்.) (காமத்தையும் தவிர்க்கமாட்டாது நாணத்தையும் விடமாட்டாது) வருந்தியழிவதும், தலைவரால் நலனழிந்தும், ஆகிய எனது நிலை, பெரிய யானை வளைத்தலால் முறிந்தும், முற்றுமொடிந்து தரையில் விழாத நார்ப்பற்றினை யுடைய மாக்கிளையைப்போல இருக்கின்றது; இதனைத் தோழி நீ காண்பாயாக.

கௌவை - அலர். என் - என்னுதல். (முதனிலைத் தோழிற் பெயர்.) என் அற-என்னவும் இராதபடி, என்று மாம். உள்ளது நாணம் - நாணம் உளதாகும்; நிலைநிற்பதாகும். நார் - the fibre of trees. ஒசியல் - ஒடிந்த மாக்கிளை: (ஆகுபெயர்). கண்டிசின் - இசின், ஒரு முன்னிலை அசைச்சொல். உண்ட - துகர்ந்த, அனுபவித்த. உண்ட நலன் - உண்டு அழித்துக் கழித்த தனதுநல்லெழில், கற்பு நிலை முதலியன.

மாநீர்த்தார்]

113

[குறிஞ்சி]

பகற்குறியிடத்துத் தலைமகளைப் பன்னாள் களவிற் கூடி வரையாதொழுந் தலைமகளைப் பிறரையுருவண்ணம் வே ரோரிடத்து வரும்படி தோழி அவனுக்குக் குறிப்பாற் குறியிடம் பெயர்த்துக் கூறியது.

ஊர்க்கு மணித்தே பொய்கை; பொய்கைக்குச்
சேய்த்து மன்றே சிறுகான் யாரே;

இரைதேர் வெண்குரு கல்ல தியாவதுந்
துன்னல் போகின்றாற் பொழிலே; யாமெங்
கூழைக் கோர்மணங் கொணர்கஞ் சேறும்,
ஆண்டும் வருகுவள் பெரும்பே தையே.

(உரை). ஊர்க்கும் அணிமையதே பொய்கை; அப்பொய்கைக்குத் தூரத்ததுமன்று சிறிய கான்யாறு; அதன் கரைக் கருகிலுள்ள பொழிலோ இரையைத் தேடும் நாரையை யன்றி வேறெதுவும் சேர்தலில்லாதது; யாம் எங்கள் கூர் தலுக்கு அழகிய மணமுள்ள மலர்களைக் கொண்டுவருவதற்கு அவ்விடத்து (அடிக்கடி) செல்வோம்; அவ்விடத்துப் பெரிய பேதையனாகிய எமது தலைவியும் வருவதுண்டு; (இனி நீ அவ்விடத்து வந்து அவளைக் கூடப்பெறுவாயாக.)

வெண்குருகு - வெள்ளாங்குருகு, நாரை. போகின்ற - போக்கின்ற, செல்லுதலில்லை. கூழை - மகளிர் கூந்தல். மணம் - (ஆகுபெயர்) நறுமலர். சேறும் - செல்தும். 'ஆண்டும் வருகுவள் பேதை' என்பதை 'ஆண்டு வருகுவள் பேதையும்' என்று உம்மையைப் பிரித்துக் கூட்டுக.

'ஊர்க்கணித்தே பொய்கை' என்றமையால் அதனருகிலுள்ள பழைய குறியிடமாகிய பொழில் களவுக்கூட்டத்துக்கு அத்துணை ஏற்றதன்று என்றும், 'பொய்கைக்குச் சேய்த்துமன்று', 'வெண்குருகல்லது யாவதும் போகின்ற' என்றமையால் எவ்வாற்றானும் பொருந்திய குறியிடம் இதுவேயாம் என்றும், குறிப்பாலுணர்த்தியவாறு காண்க. தலைவியைப் 'பெரும்பேதை' என்றது களவொழுக்கத் தவிர்ந்து தன்னை வரைந்துகொள்ளும்படி தலைமகனை வற்புறுத்தாது அக்களவொழுக்கினுக்குத் தானும் உடன் பட்டிருக்கும் அவளது அறியாமையைக் குறித்து.

பொன்னுகளு]

114

[நெய்தல்]

பகற்குறியிடத்துத் தலைமகளை உய்த்துத் தலைமகனுடன் கூட்டிவைத்தகன்ற பாங்கி அக்கூட்டம் நிகழ்ந்தபின்னர்த் தனித்து மீளுந்தலைமகளை உடன்கொண்டு சென்று தோழி யராயத்திற் சேர்த்துவிட்டு, மீண்டுந்தலைமகன் தனித்திருந்த விடத்துச்சென்று, அவனை எதிர்ப்பட்டு, 'நின் வேண்டு கோளுக்கியைந்து நின்வயப்பட்ட எந்தோழி வருந்தா வண்ணம் நீ பாதுகாத்திடுவாய்' என்று ஒம்படை சாற்று வான்போன்று வரைவு பயப்பக் கூறியது.

நெய்தற் பரப்பின் பாவை கிடப்பினென்
நின்குறி வந்தனென், இயறேர்க் கொண்க;
செல்கம், செலவியங் கொண்மோ; அல்கலும்
ஆரல ருந்தும் வயிற்ற
நாரை மதிக்கு மென்மக ணுதலே.

(உரை). கடற்கரையிடத்துக் கானற்பரப்பில் பாவை போன்ற எந்தலைமகளைத் தங்கவைத்து உனது குறியிடத்து (உன்னைக்கண்டு சிலசொல்லவந்தேன்.) ஒடிந்தேரையுடைய நெய்தனிலத் தலைவா; நாங்கள் எமதுருக்குத் திரும்புவோம். நீயும் உனதுருக்குச் செல்ல விடைகொள்வாயாக. நான்தோறும் ஆரல் மீன்களை உண்டு வயிறு நிரம்பிய நாரை, எம்மகளின் (மெல்லிய, ஒள்ளிய) துதலைப் பூவென்று மதித்து அதனையே வியந்து நோக்காநிற்கும், அத்தகையினன் அவன். (அவனைத் துயரணுகாது நீ பாதுகாத்திடுவாயாக.)

பாவை - (ஆகுபெயர்) தலைமகள். குறி-குறியிடம். இயந்தேர். (வினைத்தொகை) இயலும், செல்லும் தேர். கொண்கன் - நெய்தனிலத்தலைவன்; சேர்ப்பன்; 'கணவன்' என்று மாம்: தன்னுடன் வேற்றுமையல்லாத தனது தோழியின் கணவனாதல் பற்றிக் 'கொண்க' என்று விளித்தாளாம். வியம் - ஏவுதல்; கட்டளை; கோரிக்கை; a request couched in the form of a command—என்மகள் - எனது தோழி; மகள்' என்றது 'பெண்' என்பதுபோல இங்கு முறைமை சட்டாது நின்றது. மதிக்கும் - கருதும், நன்கு மதிக்கும்; 'மிதிக்கும்' என்றும் பாடம்.

கபிலர்]

115

[குறிஞ்சி]

களவொழுக்கத்தின் இறுதிக்கண், தலைமகளை உடன் கொண்டுசென்று வரைந்து மீளத்துணிந்த தலைமகனது விருப்பிற்குத் தலைமகளை ஒருப்படுத்திக் குறித்தவிடத்தில் அவளைக் கொண்டுசென்று தலைமகனிடத்துக் கையடைப்படுத்து மீளுந் தோழி அவளை அன்புடன் பாதுகாத்திடுமாறு ஒம்படை சாற்றிக் கூறியது.

பெருநன் றுற்றிற் பேணுரு முளரோ?
ஒருநன் றுடைய ளாயினும் புரிமாண்டு
புலவி தீர்வழி மதி; இலை கவரப்
பாடமை யொழுகிய தண்ணறுஞ் சாரல்
மென்னடை மரையா துஞ்சம்
நன்மலை நாட! நின்னல திலளே.

(உரை). பெரியதோர் நன்மையைத் தமக்குச் செய்த வரைப் பேணுதிருப்பவர் எவருமிரார். அப்படிக்கனி நிந் தலைவி உமக்குச் சிறியதோர் நலத்தைச் செய்தவனெனெனினும், அவளிடத்து அன்பை மிகவும் வைத்து, அவள் (எக்காரணத்தானும் எப்பொழுதேனும்) வருத்தமுறுவா ளாயின் அவ்வருத்தத்தைத் தீர்க்கும் வழியை மதித்திடுவாய். இலையை உண்ண விரும்பிக் குளிர்ந்த வாசனைபொருந்திய மலைச்சாரலிலே பீடுந் நடந்த மெல்லிய நடையையுடைய மரையா (அதனைப் பெற்றுண்டு கவலையற்றுச்) துயிலும் நல்ல மலைநாட்டுக் குரியவனே, இவள் நின்னையன்றிப்பற்றுக் கோடாவார் பிறரெவரும் இல்லாதவள்.

புரி - விருப்பம், அன்பு. புலவி - வருத்தம், துயாம். பாடு - பெருமை. மரையா - மரையாகிய ஆ (இருபெய

ரோட்டு) மரை - ஒருவகை விலங்கு; காட்டுக் குதிரை இதற்கு 'ஆ' என்றும் பெயருண்டு.

இறைச்சி: - இலையைக் கவர்ந்துண்டு மரைதுஞ்சும் மலை நாடன் என்றமையால், அவனும் அவ்வாறே தலைவியை வதுவையாற்றிக்கொண்டு இன்பந்துய்த்து இல்லின்கட் கவலையின்றித் துயில்வதே கோமென்று குறிப்பாலுணர்த்தியவாரும்.

இளங்கீரனார்]

116

[குறிஞ்சி

இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்து தலைமகளை விட்டுநீங்குந் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குக் கூறியது.

யானயந் துறைவோடேம்பாய் கூந்தல்

வளங்கெழு சோழ நுறந்தைப் பெருந்துறை

துண்மண லறல்வார்த் தன்ன

நன்னெறி யவ்வே; நறுந்தண் ணியவே.

(உரை). (எனது நெஞ்சே) யான் விரும்பி (அதனால் உன்னிடம் நீங்காது) உறைபவளாகிய தலைமகளின் நறுமணம் பார்த கூந்தல், சோழநாடு வளப்பம் மிக்க உறையூரிடத்துள்ள (காவிரியின்) பெருந்துறையில் துண்ணிய கருமணலின்மீது அரித்தோடும் நீர் ஓடிநீர் போல அழகிய நெறிப்புடையன; நல்ல குளிர்ச்சியையுடையன.

தேம் - நறுமணம். பாய் - பாய, பரவிய. 'தேம்பாய் கூந்தன் மாயோன்' (ஐங்குறு. 324) என்றார் பிறரும். அறல் - அரித்தொழுகும் நீர். நெறி - நெறித்தல், நெறிப்பு; மயிரின் வளைவு. துண்மணல் அறல் வார்த்தன்ன நன்னெறிக் கூந்தல் - கருமணலின்மீது நீர் அரித்தோடுவதால் உண்டாகும் சிறு மேடுபள்ளங்களைப் போல மடிப்புற்ற கூந்தல்; wavy tresses. உறந்தை - உறையூர்; சோழர்களின் பழைய அரசிருப்பு நகர்களிலொன்று; the modern town of Trichinopoly. நறுமை - நன்மை.

க ம் ப ரா மாய ண ம்

அயோத்தியா காண்டம்—2. மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்.

[594வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அறமே நீனைத்தும் ஆற்றுவா ரின்னல்.

மந்தரையின் முடிவானசொற்களைக் கம்பரது காவி

யத்துள் ஆயுங்கால் ஒன்றுவிளங்கும். கைகேயி, "நின்வழிக்கு இசையேன்" என்றுரைத்த காரணத்திற்கு இவை எதிருரை யாகாமை வெளிப்படை. 'வான்முறை திறம்புதல் வழக்கன்று' என்பது ஒன்றே கம்பராமாயணத்தின்படி கைகேயி வற்புறுத்திக் கழறியதாகும். இவ்வான்முறை யாதென்பதும் வான்மீகத்தி லிருப்பதுபோல், "இராமன் மூத்த குமாரனாகையால் அரசநீதிப்படி பட்டத்துக்குத் தக்கவன்" எனக் கம்பரில் காணப்படவில்லை. ஆயினும், இங்ஙனம் வெளிப்படையாய்க் கைகேயி நீதியை எடுத்துக்காட்டியிருந்தும் அதற்கு யாதும் அமைதி இயம்பநீனையாத வடமொழிக் கூனி, தமிழிலோ,

மூத்த வற்குரித் தரசெனு முறைமையி னுலகம்
காத்த மன்னனி லிளையனன் றோகடல் வண்ணன்
ஏத்து நீண்முடி புனைவதற் கிசைந்தன நென்றால்
மீத்த ருஞ்செல்வம் பரதனை விலக்குமா நெவனோ

[மூத்தவனுக்கே அரசு உரியதாகும் என்ற முறைமைப் படி பார்த்தால்—உலகத்தைக் காத்த தயாத மன்னனைக் காட்டிலும் இராமன் இளையவன் அல்லனோ? அவ்வாறிருக்க, எல்லாராலும் புகழப்படுகின்ற பெரிய கிரீடத்தை இராமன் அணிவதற்கு இசைந்தானென்றால்—அந்தப் பெரிய செல்வத்திலிருந்து பரதனை மாத்திரம் நீக்குவது என்னவோ]

என்றோர் காரணத்தைக் கூசாது கூறத்துணிகின்றனர். காலில்லா முடமாகிய இக்காரணம் ஒரு சிறிதும் செல்லா தென்பதற் கையமில்லை. மைந்தரில் மூத்தோற் குரியது அரசென அவளுரைத்தால் அதற்கிவள், "மைந்தனில் தந்தை மூத்தவனல்லனோ; ஆதலினால் இளையோனுக்கும் அரசரிமை பெய்தலாம்; எனின், அவ்விளையவன் இராமனாயின் என், பரதனாயின் என்?" எனக் கூனி சாதிக்கப் புகுந்தது, கைகேயியின் பேதைமையைக் கருத்திற்கொண்டே யன்றித் தன் சொல்வன்மையில் நம்பிக்கை வைத்து நேர்ந்ததா யிருக்கஇயலாது. இவ்வமைதி பொருந்துக, பொருந்தாதொழிக, 'வான்முறை விலகல் வழக்கன்று' என்பதொன்றுமட்டுமே செப்பிய கைகேயிக்குக் கூனி உரைத்தற்குரிய விடை இதனோடு முடிந்து விடல் வேண்டும். ஆனாலோ, அவ்வாறு முடிந்திலது. வான்மீகத்தில் கைகேயி கூறியவைகளுக்கும் இங்குக் கம்பரதுலினுள் எதிருரைக்கலாகின்றனர் கூனி.

இராமன் கோமுடி சூடுதலால் தனக்கேனும் பரதனுக்கேனும் யாதும் தீதில்லை என்னக் காட்டுவான்

முற்பட்ட கைகேயி, இராமனது நற்குணங்களைப் பார்க்கக்கூறி, "எனக்கு இராமன், பரதனைவிடப் பிரியமானவன். இராமன், கௌசல்யையிடம் எவ்வளவு அன்பும் ஆதரமுமாக இருக்கின்றனோ, அதனினும் மேலாகவே என்னிடத்தில் இருக்கின்றான், இராமனுக்கு இராச்சியம் கிடைத்ததென்றால், அது பரதனுக்குக் கிடைத்தாற் போலத்தான்; ஏனெனில், இராமன் தனதுதம்பிகளைத் தன்னைப்போலப் பாவித்திருக்கிறானே அன்றி வேறில்லை" என்று வான்மீகத்தில் சாற்றுகின்றான். இதற்கெதிராக அங்கு, "இராமன் பரதனுக்குத் தீங்குசெய்வான் என்பதில் சந்தேகமில்லை" என்பன போன்ற மொழிகளையே கூனி திருப்பித்திருப்பிக்கொட்டிமெழுகுகின்றனோ யன்றி,

அறனி ரம்பிய வருளுடை யருந்தவர்க் கேனும்
பெறல ருந்திருப் பெற்றபின் சிந்தனை பிறிதாம்
மறநி னைந்துமை நலிகில ராயினு மனத்தால்
இறலு றும்படி யியற்றுவ ரிடையற வின்னல்

[அறம்முதிர்ந்த அருளோடுகூடிய அரிய தவசிகளுக்கும், பெறுதற்கரிய செல்வத்தைப் பெற்றபின் மனம் வேறுகிவிடும். அதுவுமன்றி, இராமனும் கோசலையும் ஏனையோரும் கொடுமை செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தோடே உன்னையும் பரதனையும் வருத்தாமலிருப்பார்களானாலும், அவர்களது சொல் செயல் முதலியவைகளால் உங்கள் மனம் உடையும்படி இடைவிடாத துன்பத்தை விளைவித்துக்கொண்டே இருப்பார்]

என்று மானுட இயற்கைபற்றிய காரணம் ஒன்றும் அங்கு முயன்றிலன். செல்வம் வந்துற்றகாலே எத்தகையவர் சிந்தனையும் திரியும் என்று முதலிரண்டடிகளில் கூறியதும், "வேண்டு மென்றே உங்களை வருத்தாராயினும், தாழ்ந்தநிலையிலுள்ள நீங்கள் இன்ன லெய்தாமற்றீராது" என்று பின்னிர்ண்டடிகளிற் காட்டியதும், கயவர்திறத்தில் உண்மைபாகுமேனும் புன்புத்தியுடைய கூனிக்கு மானுட இயற்கையின் இருண்ட பாகமே புலப்படுமாதலால், அனைவரையும் அக் கயவரினத்திலேயே சேர்த்துப் பேசுகின்றான். கூனுடைய இவளுள்ளம் அதற்குமே லெட்டலாற்றாது. கைகேயியின் மனதைத் திரிப்பதற்கென்று கூறியதுமாத்திரமன்றி மந்தரை தன் புன்மனத்தால் நம்பிய கொள்கையும் இதுவே எனினு மமையும்.

"கௌசலையும் இராமனும் மற்றவர்க்கோ ருறு செய்யா உத்தமகுண முடையவர்களென்றே கொள்வோம். ஆயினும், பெறலருந்திருப் பெற்றபின் அவர் சிந்தனை வேறுபட்டு உங்களுக்குக் கொடுமை செய்ய வேண்டு மென்னுங் கருத்தினர் ஆயினும் ஆகலாம்.

மற்று, செல்வம் பெற்றபின்னும் சிந்தனைகொடாமல் இருந்து அவர் கொடுமைநினைத்து உமக்கு யாதும் ஊறு செய்வதில்லை என்றே கொள்வோம். அப்பொழுதுங் கூட உங்கள் மனமுளையுட்படியான இன்னல்கள் இடைவிடாமல் ஏற்படு மென்பது திண்ணம்" என வகுத்துரைத்த கூனி, இதன்மேல் இத்தகைய இன்னல்கள் இன்றியமையாவாறு நேர்வதற்குரிய நிலைகளை நுண்ணிதினாய்ந்து உதாரணங்களாக உரைக்கின்றாள். கேட்பாளக் கூனி,

புரியுந் தன்மக னரசெனிற பூதல மெல்லாம் [ரூல் விரியுஞ் சிந்தனைக் கோசலைக் குடைமையா மென் பரியு நின்குலப் புதல்வற்கு முனக்குமிப் பார்மேல் உரிய தென்னவ னுதவிய வொருபொரு ளல்லாம்]

[இவ்வுலகமெல்லாம் தன்மகனே அரசுபுரிந்தானாயின், பேராசையால் பெருகுகின்ற மனதையுடைய கோசலைக்கு அவையனைத்தும் உடைமையாய்விடும். எனின், உன் அன்புடைய சிறந்த புதல்வனுக்கும் உனக்கும், இந்தப் பூமியின்மேல், அக்கோசலை உதவினான்றி வேறு உங்களுக்கு உரிமையான பொருள் ஏது]

"நீ வேண்டியன வெல்லாம் வரையாது கொளசலை கொடுத்தனளேனும், உன்னுடைய உரிமையால் கையாளவல்ல பொருள் இல்லை என்பதை நினைக்குங்கால் நானும் நின்மனம் இறலுறுதோ இயம்புவாய்" என அந்நிலையின் தாழ்மையைக் குறிப்பதுமன்றி அதனால் வரவிருக்கும் ஏதங்களுையும்,

தூண்டு மின்னலும் வறுமையுந் தொடர்தரத் துய ஈண்டு வந்துனை யிரந்தவர்க் கிருநிதி யவளை [ரூல் வேண்டி யீதியோ வெள்குதி யோவிம்ம னோயால் மாண்டு போதியோ மறுத்தியோ வெங்ஙனம் வாழ்தி]

[யாசிக்கும்படி தூண்டுகின்ற கஷ்டமும் தரித்திரமும் தொடர, தன்பத்தோடு இங்குவந்து உன்னை இரக்கின்ற வர்களுக்கு, அக்கொளசலையின்பால் நீ யாசித்துப் பெற்றுப் பெரிய செல்வத்தைக் கொடுப்பாயோ, அல்லது, அவனைப் போய்க் கேட்பதற்கு நாணி இருப்பாயோ, அல்லது கேட்ப வர்க்குக் கொடுக்க இயலவில்லையே என்ற மனவருத்தத் தால் இறந்தபோவாயோ, அல்லது கேட்டவர்க்கு இல்லை யென்று மறுத்துவிடுவாயோ, எவ்வாறு வாழ்வாய் இயம்பு] என எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். மனத்தால் மறம் நினைந்து அவர் நலிகலராயினும், நெஞ்சம் இவளுக்கு இறலுறும்படி நேர்வது இன்றியமையா தென்பதை இத்துணை அருமைபாய் விளக்கவரும் கூனியின் மொழிகளுக்குக் கைகேயியின் உள்ளத்தின் வண்மை மெல்லமெல்ல இரையாகி எதிர்கின்றது. கூரிய நோக்குடைய சிறுகட் கூனி இதனைத் தெரிந்துகொண்டு, வெப்பம் மாறுமுன் இரும்பை வேண்டிய உருவத்திற்கு கடித்துக்கொள்ள வேண்டுமெனும் சூழ்ச்சியால் அவ் விரவலரைப் பின்னுஞ்சிறி தண்மியராக்கி,

சிந்தை செய்கையிற் நிகைத்தனை யினிச்சில நாளில் தந்த மின்மையு மெளிமையு நிற்கொண்டு தவிர்க்க உந்தை யுன்னையுன் கிளைஞர்மற் றுன்குலத் துள்ளோ வந்து காண்பதுன் மாற்றவள் செல்வமோ மதியாய் [ரூல்]

[மனமும் செய்கையும் நீ தடுமாறுகின்றாய். இனிச் சில காலத்திற்குப்பிறகு, உன் தந்தை தாய் உன்கிளைஞர் மற்று உன் சுற்றத்தார் முதலானோர், தத்தம் வறுமையையும் தாழ்மையையும் உன்னைக்கொண்டு நீக்கிக்கொள்ளும் கருத்தினராய், உன்பால் வருவாராயின், அவர் வந்து உன் சக்களத்தியின் செல்வத்தையோ காண்பது, யோசித்துப் பார்] என்று உறுத்துவாளெனில் எம்மகள் பேதைமனம் திரியாதிருக்கும்? பிறந்தகத்திற்கென் நெளிதில் இளகவல்ல வோர் பாகம் பெண்ணென்பார் இதயத்திலென்றென்றும் எங்கெங்கு மிருப்பது திண்ணம். கைகேயியின் இதயத்தின் அம்மெல்லிய இடத்தை வந்து தேடுகின்றாள் மந்தரை. "நினை சன்றவர் முதல் உன் சுற்றத்தாரீராக உள்ளவர்கள் தமக்கோர் இடுப்பைவந் துற்றகலை, 'பேரரசி எம்மகள் அயோ

த்தியிலுள்ள, அவள்பாற் சென்று எம் இடுக்கண் களைந்து கொள்வம்" என ஆர்வமொடு வந்து, "எல்லாம் இவள் மாற்றவள் செல்வமே; அவள் உதவுவதல்லா லிவளுக்குரிமை யொரு பொருளில்லை. அவளை வேண்டியோ, இவள் எம்மைத் தாங்குவாள். வெள்காளோ இவள், வெள்கோமோ நாம் இதனிற்கு?" என அவர் அயர்ந்திடுவது கண்டு நீ எங்ஙனம் ஆற்று வாய்!" என்றக்கால் எம்மகளுள்ளம் ஏங்காது நிற்கும். இங்ஙனம் ஏங்கித் திகைக்கும் மனத்தினை மேன்மேலும் மருட்டிவண்ணம் கூனி மற்றொரு பூதத்தை எழுப்பிவந்து அச்சுறுத்துகின்றாள். "கேகயன் தன் குலத்தொடும் அல்லலுற் றவந்தனாய் என் முன் வந்திரக்கவும் நேருமோதான், என்று நீ பேதாய், இறு மாந் திருக்கவேண்டா. உன்னாலேயே அவன் அந்நிலைக்கு வருவது மாகலாம். ஏனெனில்

காத லுன்பெருங் கணவனை யஞ்சியக் கனிவாய்ச் சீதை தந்தையுன் றுதையைத் தெறுகில னிராமன் மாது லன்னவ னுந்தைக்கு வாழ்வினி யுண்டோ பேதை யுன்றுணை யாருளர் பழிபடப் பிறந்தார்]

[உன்மேல் காதலுள்ள உன் பெரிய கணவனுக்குப் பயந்து, கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய சீதையின் தந்தையாகிய சனகன் உன் தந்தையைப் பொருது அழிக்காமல் இருக்கின்றான். அந்தச் சனகன், பட்டத்திற்கு வர விருக்கும் இராமனுக்கு மாமனார் என்பதை மறவாதே. இனி உன் தந்தை சனகனுக்குத் தப்பி வாழமுடியுமோ! பேதையே உன்னைப்போல் பழிபடப் பிறந்தவர் வேறு யார் இருக்கின்றனர்]

"தயரதன் துணையில்லையேல் என்செய்வான் கேகய வேந்தன். இராமன் நல்லனையாயினும், மறம் நினைந்துன் தந்தையை நலிகலனாயினும், சனகன் கேகயன்மீது போர்தொடுத்தால், இராமன் இருதிறத்துஞ் சேராமல் வாளாவிருப்பதல்லால் உந்தைக்குப் படைத்துணை நல்கமாட்டான்?" என்ற கூனியின் மொழிகளில் சனகனுக்கும் கேகயனுக்கும் குறித்த பகை வான்மீகத்தில் இயம்பப் பெறவில்லை. எனினும் பிள்ளைமதியுடைய கைகேயியை மருட்ட மந்தரையின் புணர்ப்பிற்கு இது ஏற்றதாயிற்று. இராமனது பட்டாபிடேகத்தில் கைகேயி கொண்டிருந்த ஊக்கம் மெல்லமெல்ல ஒடுங்குகின்றது. சனகனுக்கும் கேகயனுக்கும் சமரிலாதொழிய இராமன் சந்துசெய்து வையானே என்னுமோர் எண்ணம் இவளை இயக்கு மெனில், அதனாலும் பயனில்லை எனக் காட்டுதற்கு விரைவாளாகிய கூனி,

மற்று துந்தைக்கு வான்பகை பெரிதுள மறத்தார் செற்ற போதிவர் சென்றுத வாரெனிற் செருவில் கொற்ற மென்பதொன் நெவ்வழி யுண்டது கூறாய் சுற்ற முங்கெடச் சுடுதுயர்க் கடல்விழத் துணிந்தாய்.

[உன் தந்தைக்குக் கொடிய பகைவர் வேறு அநேகரும் இருக்கின்றனர். அவர் வந்து அழிவு செய்கின்ற காலத்தில் இவ் வயோத்தியரசர் வந்து உதவிசெய்யாராயின் உன் தந்தை வெற்றி பெறுவதென்பது எவ்வழியில் இயலும்? இவ்வாறு, உன் சுற்றத்தாரையும் கெடுத்து நீயும் கொடிய துயரமென்னும் கடலில் விழ நினைத்துவிட்டாய்]

என்று மிகமிகப் பரிந்தவள்போல் நடுக்கமுறுகின்றாள். "மாசறு குணத்தால் மிக்க மாண்புடையவன் இராமன்; என்பால் கரையரிய அன்புடையன்; அவனெனக்கு யாதுந் தீதுசெய்வானல்லன்" என்ற நினைவின் உறுதி நிலைத்தகருத்தினால் அவனரசினைக் கைகேயி உவந்தனளாயின், அதனைக்கம்பராமாயணத்தில் அவள் வெளியிடாவிடினும், அக்குறிப்பிருக்கலா மென்றாகித்த மந்தரை இதனால் அவ்வுறுதியை வேருடன் களைந்தெறியும் வகைசூழ்ந்து புரிகின்ற வஞ்சனை கொடுமையிற் பெரியது; திறமையிலுஞ் சிறியதன்று.

கந்தபுராண வெண்பா.

வெண்பாப் புலி வேலுசாமி அவர்களால் பாடப்
பெற்றது. தமிழரால் போற்றப்படுவதற் குரியது.

விலை ரூபா 4. தபால் செலவு வேறு.

EDUCATIONAL PUBLISHING CO.
Nungambakam, Madras.

முருகன் அல்லது அழகு

ஸ்ரீமான்-திரு. வி. கலியாணசுந்தரமுதலியார் யாத்
தது. இஃது இயற்கை அழகை எடுத்துக்கூறும் நூல்.
இயற்கை அன்னையின் மாண்பை இந்நூற்கண் காண
லாம். இந்நூற்கண் முருகன் சொற்பொருள் விளக்கம்,
அழகினியல், இளமைப்பேறு, இயற்கை மாண்பு,
நோன்பு, வழிபாடுகளின் திறம், முருகனடியார்
இயல்பு முதலியன ஒதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலை
முற்றும் பயில்வோர் உள்ளத்தில், இயற்கை வழிபாட்
டில் ஆர்வம், ஒரே கடவுள் ஒரே நெறி என்னும்
உறுதி, எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு நினையாப் பேரறம் முத
லியன நிலவும். இயற்கை வருணனையும் உரை நடை
யும் நெஞ்சைக் கவரும்.

விலை ரூபா 1.

	ரூ.	அ.
மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும் ...	2	8
பெண்ணின் பேருமை அல்லது வாழ்க்		
கைத் துணை ...	2	0
தமிழ்த் தேன்றல் ...	2	0
இராமலிங்கசுவாமிகள் தீருவுள்ளம் ...	1	0
சைவத் தீர்வு ...	0	8
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே ...	0	8
சைவத்தின் சமரசம் ...	0	8
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானும் ...	0	4
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம் ...	0	4

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றையும் ஏககாலத்தில்
வாங்குவோருக்குத் தபாற்செலவின்றி, மணியார்டர்
கமிஷன் கழித்து வி. பி.யில் அனுப்பப்படும்.

முருகவேள் புத்தகசாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

Estd. NATIONAL 1906
INSURANCE COMPANY LIMITED.

Head Office:-9, Old Court House St., Calcutta.

INDIA'S PROBLEMS CAN ONLY BE
SOLVED BY INDIANS

INSURE IN AN INDIAN COMPANY
MANAGED BY INDIANS, FOR INDIANS

"NATIONAL" IS THE STRONGEST
COMPANY MANAGED PURELY BY INDIANS

"NATIONAL" STANDS FOR INDIAN
LIFE ASSURANCE

Low rates of premia. Invested Funds over
Rs. 1,47,000,00

Prompt settlement of Claims. Claims paid exceed
Rs. 67,000,00

IT WILL PAY YOU TO ENQUIRE ABOUT AGENCY
TERMS Please apply to the Company to-day.

R. G. DAS & Co, OR K. S. GOPALAYYA
Managers.

Branch Secretary,
Loane Square, Broadway,
Madras.

கே. பழனியாண்டிப்பிள்ளை கம்பெனி

பி ர சு ர ங் க ள் .

ச ங் க நூ ல்

சென்னைப்பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
திருவாளர் - கா. ரா. கோவிந்தராஜ முதலியார்
எழுதியது.

தமிழின் அரும்பெரும் செல்வமாய் வாய்த்திருக்
கும் சங்ககால இலக்கியங்களைக் கற்பவர்க்கு இணை
யிலாப் பேருதவி யளிக்கவல்ல இந்நூல் எவ்வெவர்
மாட்டும் இருக்கவேண்டியது இன்றியமையாதது.
முச் சங்கங்களின் வரலாறும், அவ்வச் சங்கங்களில்
பாடப்பெற்ற நூல்களின் தன்மையும், இவையினைய
பிறவும் இந்நூலின்கண் விளக்கி இருக்கக் காணலாம்.
இத்தகைய அறிவினை யளிப்பதுடன் ஒதுதற்கும்
நனி இனிது இந்நூல். தமிழ்ப்பற்றுடையவ ரனைவர்
கையிலும் இந்நூலொன்று இல்லாமல் தீராது. சங்க
நூல்களைப் படிக்க ஆரம்பிப்பதற்குமுன், இந்நூலைக்
கற்றிருப்பாராயின், அச் சங்கநூல்களின் உண்மைப்
பொருளையும், அழகையும், பயனையும் உணர்வது
எளியதாகும்.

விலை ரூபா 1—4—0.

கந்தபுராண வசனம்

வித்வான்

என். வி. முத்துகிருஷ்ண ரெட்டியாரவர்கள்
எழுதியது.

முருகப் பெருமானது திருவவதாரச் சிறப்பினை
யுரைக்கும் கச்சியப்பசிவாசாரியார்தம் பெருங்காப்பிய
மாகிய கந்தபுராணச் செய்யுள்களைத் தழுவித் தெளி
வும் இனிமையும் வாய்ந்த செந்தமிழ் வசனநடையில்
எழுதப்பெற்றுள்ள இந்நூல், முதலாவின் பெருமையிற்
சிறிதுங் குறையாமல், தமிழுக்கு பூத்துச் சைவசித்
தாந்த நறுமணம் வீசிப் பத்தித்தேன் சொட்டி ஞானங்
கனிந்த வொரு கற்பகத் தருவிற்கு நிகராகு மென்பதி
லையமில்லை. ஆறுமுகமுடைய அருட்பெறும் குமா
வேளின் திப்பிய சரித்திரத்தைச் செய்யுள்வாயிலாக
ஒதியுணர்ந்து அவர் கருணைக்கு ஆளாகவல்லார் சிலரே
யாக, எத்தகையினோரும் எளிதில் படித்துத் தெரிந்து
கொள்ளுமாறு வசனநடையில் வரைந்துள்ள இந்நூல்
தமிழரனைவர்க்கும் அருமருந்துபோல் அமைந்திருக்
கின்றது. (கிளேஸ் பேபர்) விலை ரூபா 2—8—0.

கே. பழனியாண்டிப்பிள்ளை கம்பெனி

திருவல்லிக்கேணி, :: :: சென்னை.

கலாநிலயம்

1-ஆவது வால்யூம் 1928-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்

1. சேக்கிழாரும் திருக்கண்ணப்பரும் :—சேக்கிழார் திறனும் கண்ணப்பர் பக்தியும் விளக்கும் கட்டுரைகள் 51.
2. கம்ப ராமாயணம் :—பால காண்டம் ஆற்றுப்படல முதல் மிதிலைக்காட்சிப் படலம்வரை கட்டுரைகள் 51.
3. அகப்பொருள் வரலாறு :—காட்சி முதல், ஒதற் பிரிவுவரை கட்டுரைகள் 18.
4. மலர்வனம், பழமுதிர் சோலை :—சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு முதலியவைகளினின்று எடுத்தமைத்த தனிநிலைக் கட்டுரைகள் 14.
5. காந்தார நாட்டுக் கட்டழகி :—காவிய வியல் நயம் பெற்ற நற்றமிழ் நாவல் 51 இதழ்களில் வந்துள்ளது.
6. தமிழ்ப் பாடம் :—நளவெண்பா, சுயம் வரகாண்டம் முதல் கலிதொடர் காண்டம் முடிய, 52 இதழ்களில் வந்துள்ளது.
7. தேவாரமும் ஐந்திணையும் :—தமிழ் இலக்கண ஐந்திணைப் பாகுபாட்டைத் தேவாரத்தின் துணைகொண்டு விளக்கிய கட்டுரைகள்.
8. வானசாஸ்திரம் :—வான சாஸ்திர வுண்மையை யாவரும் அறியுமாறு வரையப்பட்ட கட்டுரைகள் 20.

மேனாட்டுத் தத்துவ அறிஞர்களாய் பிரிடரிக்கிஷேயன், எபிகுயூரன், ஜிளேன், பைரோன், அரிஸ்டாட்டில் முதலானோர் தத்துவ ஆராய்ச்சி, இலக்கிய ஏற்ற ஆராய்ச்சியென்ற இலக்கியங்களை ஆயும் முறை விளக்கும் 6 கட்டுரைகள், கார்லை எமர்ஸன், ரஸ்கின், டால்ஸ்டாய், ஆஸ்கார் ஒயில்ட், ராபர்ட் பர்ன்ஸ் ஆனோர் கட்டுரை மொழிபெயர்ப்பு, இலக்கியக்கதைகள், நாலடி நானூற்றின் திறம், பாரசீகப் புலவர் உமார் கயாம் காட்டிவைக்கும் தத்துவநிலை, முதலிய பல விபாசங்கள்.

2-ஆவது வால்யூம் 1929-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்

1. கலாநிலயம் :—வறியரோ நாம், உரிமையின் பொய்மை, கட்டளைக்கல், செய்வதிற் சொல்வதே அரிது, அரிசிவிற்க அந்தணன் வேண்டுமாம், புலமைக்குரிய பொய், கலைகளேகதி 6, வள்ளுவர் வாய்மை 6, பாரதி, இராஜா அண்ணாமலை சங்கீத கலாசாலை, சொற்றொடர் ஆரவாரம் 3, கல்சரைப்பற்றிய கட்டுரை 24 முதலியன ஆகும்.
2. கம்பராமாயணம் :—மிதிலைக்காட்சிப் படலம் முதல் பரசராமப்படலம் முடிய 48 கட்டுரைகள்.
3. அப்பர் :—பிறப்பும், இளமையும் யௌவனமும் பல சமயவாராய்ச்சியும், சிவஸ்தல யாத்திரை, அப்பர் பாடல்களும் அவற்றின் சந்தர்ப்பமும், கவிகளின் பகுதிகள், நாடகவியல், அப்பர் கவித்திறம் ஆய கட்டுரைகள் 50
4. வில்லி பாரதம் :—ஆதிபர்வமுதல் சபாபர்வம் வரை கட்டுரை 32.
5. மொங்குத்தத்திளவரசன் :—காவிய நலம் பெற்ற காதற் கதை. 20 இதழ்களில் வந்துள்ளது.
6. அகப்பொருள் வரலாறு. —காவற் பிரிவு, பொருள்வயின் பிரிவு, பரத்தையிற் பிரிவு கட்டுரைகள் 6.
7. மாறன் பாப் பாவினம் :—16 இதழ்களில் வந்துள்ளது.
8. குலசேகரர் :—குலசேகரர் தத்துவத்தை விளக்கும் கட்டுரைகள் 23.
9. தமிழ்ப்பாடம் :—நளவெண்பா கலிநீங்கு காண்டம், திருவேங்கடமலை, திருவாங்கத்துமலை, திருவாங்கத்தந்தாதி, திருவாங்கக் கலம்பகம், 50 இதழ்களிலும் வந்துள்ளது.
10. நம்மாழ்வார் வைபவம் :—நம்மாழ்வார் பாடிய பிரபந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் 12-ல் வந்துள்ள.

மானத சாத்திரம், மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் 11, அண்டபுராணம் - காப்பி, தேயிலை புகையிலைமுதலிய சிறப்புப்படலங்கள் 5, மலர்வனம் 8, பழமுதிர்சோலை, திருவாய் மொழியின் திறம், கண்கண்டதெய்வம், உடலும் மனமும், நன்னெறியின் ஏற்றம், சிந்தாமணி நீதிச் செய்யுள் ஆய பல கட்டுரைகள்.

மேற்கூறிய இரண்டு வருடப் பிரதிகளும் எம்மிடம் பயிண்டு செய்தும், செய்யாமலும் கிடைக்கும்.

விலை விவரம் :—தபால் செலவு உள்பட, வால்யூம் ஒன்றிற்கு

உள்நாடு	ரூ. அ. ப.	வேளிநாடு	ரூ. அ. ப.
பையிண்டு செய்யாதது	8 0 0	பையிண்டு செய்யாதது	9 8 0
காலிகோ கில்ட்	9 8 0	காலிகோ கில்ட்	11 0 0
ஆப்லெதர் கில்ட்	10 0 0	ஆப்லெதர் கில்ட்	11 8 0

:: கலாநிலயம் ஆபீஸ், புரசைபாக்கம், சென்னை ::

தனிப்பாடல்

நாமகள் திருப்பள்ளி யெழுச்சி
பன்னிய புறமொழி விழைவெனுங் கங்குல்
பைப்பைய விடிந்தது படரொளி பரப்பி
மன்னிய நின்றபுகழாயிரஞ் சுடர்க்கை
வானவன் நாவெனும் மலைமுக நிதித்தான்
துன்னிய புறமொழித் தாரகைச் சூழல்
சுடரொளி யவிந்தன குவிந்தனர் தொண்டர்
என்னித யத்துறை முத்தமிழ்க் கடலே
இன்னமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
சந்தனச் சிலப்பினி லிசைக்குயில் கூவுந்
தருமருட் பாவினச் சங்கொலி மேவுஞ்
செந்தமிழ்த் திருப்புகழ்ச் சேவல்கள் யாவுஞ்
சிறைபுடை யடித்தெதிர் சிலம்பிடக் கூவும்
அந்தமில் கலைக்குரு காற்றிய வெலியும்
அடியவர் சயசய வமலையு மலியும்
எந்தமை யாண்டருள் முத்தமிழ்க் கடலே
இன்னமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
அன்புடை யடியவர் அகப்புணற் றடந்தோ
றறிவெனும் தாமரை முகைநெகிழ்ந் தவிழ்ந்த
வன்புடைப் பேதைமை மடுவினிற் பூத்த
வஞ்சனை பொய்முதல் மலர்வகை குவிந்த
இன்புடை யறம்பொரு ளின்பமும் வீடும்
எய்துதல் விருப்பினில் யாவரு மெழுந்தார்
என்புயிர் பெறவருள் முத்தமிழ்க் கடலே
இன்னமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
புத்தலர் பூங்குழற் புயல்புறந் தவழும்
புதுநில வுமிழ்மதி முகமலர் பொழியும்
முத்தன விளங்கை முறுவலின் கருணை
முந்துறக் கண்டடி முளரிகள் தொழுவான்
பத்திமை யடியவர் கோயிலின் வாயில்
பாடின ராடினர் பரவினர் படர்ந்தார்
இத்தரை மதித்திடு முத்தமிழ்க் கடலே
இன்னமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
மீட்டிய யாழினர் குழலின ரொருபால்
வெண்கிற் பட்டினர் விரையின ரொருபால்
கூட்டிய சண்ணத்தர் வண்ணச் செஞ்சாந்தர்
குளிர் புனல் மஞ்சனக் குடத்தின ரொருபால்
தீட்டிய செழுந்தமிழ் மாலை ரொருபால்
திருவடி வணங்குபு திறையொடு புகுந்தார்
ஏட்டினி லெதிர்தவழ் முத்தமிழ்க் கடலே
இன்னமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
அரன்றனைக் கூடலி லழைத்தமை பாடி
அருமறைப் பூட்டினை யவிழ்த்தமை பாடித்
சிரந்தனை யறுத்துயிர் கொடுத்தமை பாடித்
தீயின்மே லாடிய திறமையும் பாடி

வர்த்தமானம்

வடஜெர்மனியில் ஆகாயப் போக்குவரத்துக் கம்
பனியார் ரயில்வேப் போக்குவரத்துப்போல் குறைந்த
செலவில் விமானப்போக்குவரவை ஏற்படுத்தியுள்ள
னாம். இப்பொழுது அங்கு 5 மைல் தூரம் செல்ல
ஒருவருக்கு 2 ஷில்லிங் 8 பென்ஸ் கட்டணமாம்.

***

ஜப்பானின் தலைநகரான டோக்கியோவில் பெரு
வெள்ளம் ஏற்பட 2000 வீடுகள் சேதமாயின. 7000
பேர் வீடு வாசல் இல்லாமல் தவிக்கின்றனர். வயல்
களெல்லாம் முழுகிப்போயின. உயிர்ச்சேதமும்
பொருட்சேதமும் அதிகமென்றும் அயல்நாட்டுச்
செய்தி ஒன்று கூறுகின்றது.

***

ஸ்ரீ பண்டிதர் மாளவியா, ஸ்ரீ வல்லபாய் பட்டேல்
முதலியவர்களின் தலைமையில் பம்பாயில் சத்தியாக்
ரஹ்ணர்வலம் நடந்தது. ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள்
ஊர்வலத்தைத் தொடர்ந்தனர். பம்பாய்ப் போலீஸ்
கமிஷனர் இது சட்டவிரோதமான கூட்டம் எனக்
கொண்டு ஸ்ரீமாளவியாவையும் வல்லபாய் பட்டேலை
யும் கைதுசெய்தார். பின்னர்க்கூட்டம் கலைந்து போகா
ததால் போலீசார் பலவந்தமாகக் கலைத்தனர். நூற்
றுக்கு அதிகமானபேர் காயமடைந்தனர் என்று பம்
பாய்ச் செய்தி மூலம் தெரிகின்றது.

***

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் துத்தநாகம்போன்ற
வொருவகை உலோகம் அகப்பட்டுள்ள தென்றும்,
அதைத் தேய்த்தாலும் அல்லது மற்றொரு பொருளு
டன் அடித்தாலும் விளக்குப்போல் எரிந்து வெளிச்
சந்தரும் என்றும், நீரினிற்குள் வைத்திருந்தாலும்
அவியாது வெளிச்சம் தருகின்றதென்றும் தெரியலா
கின்றது.

வரந்தரு வாரமுங் கோவையும் பாடி
வாசகம் பாடிநல் வாய்மொழி பாடி
இரந்தனர் தொண்டர்கள் முத்தமிழ்க் கடலே
இன்னமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
முப்புர மெரிசெய்த முதுபரம் பொருளும்
முருகனு மொருகுறு முனிவனும் பிறரும்
செப்பிய செழுந்தமிழ்ப் பாண்டிநன் னாட்டில்
திருவொடும் வளர்த்தருள் செய்தவப் பாவாய்
கைப்பிடி புதுமலர் கொண்டுன தடியார்
காமரு சேவடி கைதொழ வடைந்தார்
இப்படி துதித்திடு முத்தமிழ்க் கடலே
இன்னமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
நாவாலி, க. சோமசுந்தரம் பிள்ளை.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் சத் வைத்தியசாலை,

நஞ்சன்குடேபல்பொடி

நஞ்சன்குடே.

சேலம் எஜமன்குடே - யுனிடெட் கன்ஸர்ன், பந்தர் தெரு, மதுரை.

குழந்தைகளுக்கு:

ஸ்ரீகர கஸ்தூரி மாத்திரை
கோரோசனை மாத்திரை
சித்ர தைலம்,
“பால சுதா” (Reg.)
அமிர்தாமலக தைலம்
டிப்போ.,
பம்பாய்

க ல் க த் தா

NANJANGUD TOOTH POWDER

டானிக்குகள்:

சாவனப்பிராசா
திராக்ஷாபாக
ஜீவஸுதா (Reg.)
பாதாமி ரசாயனம்
பிருங்காமலக தைலம்

பிரான்சு:

மதுரை
காஞ்சீபுரம்.

ஸோல் ஏஜண்ட்:- யுனிடெட் கன்ஸர்ன் 54 பந்தர் தெரு, சேலம்.

பாரதி

தேசிய மாதத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

ஆசிரியர்:—R. நாராயணசுவாமி

இப்பத்திரிகை திங்கள்தோறும் 80 பக்கங்களுடன் வெளிவருகின்றது. அரசியல் விடுதலையும், சமூக முன்னேற்றமும், இந்திய வியாபாரக் கைத் தொழில் முன்னேற்றமும் இப்பத்திரிகையின் நோக்கமாகும். நல்ல காகிதத்தில் அச்சியற்றப் பெற்றுள்ளது. ஆண் பெண் இருபாலாரும் அறியும் வண்ணம் எளியநடையில் பல அறிஞர்களால் எழுதப்பெற்ற வியாசங்களைக் கொண்டுள்ளது. இப்பொழுது இரண்டாவதாண்டு ஆரம்பித்திருக்கின்றது. இந்தியதேயத்தின் நன்மையிலும் விடுதலையிலும் எவ்வகைத் துறையின் முன்னேற்றத்திலும் ஆர்வம் பிறக்கவும், பிறந்ததை வளர்க்கின்ற ஊக்கம்பெருக்கவும் இப்பத்திரிகை அரியதோர் மருந்தாகும்.

உள்ளாடு சந்தா ரூபா 200

வெளிநாடு ,, ,, 280

தனிப்பிரதி விலை அணா 040

விவரம்:—‘பாரதி’ கார்யாலையம்,

உத்தம்பாளையம், மதுரை ஜில்லா.

காந்திக்கு ஜேய் !

கதர் சில்க் அங்க வஸ்திரம்.

சுத்த கதர் சில்க். கையினால் செய்த பட்டு. 5 மு. பட்டு 1-க்கு ரூ. 3-8-0 முந்துங்கள். 500 பட்டுகளே வந்திருப்பதால் உடனே ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

ஸ்டைண்டரல் ஸ்டோர்ஸ்
373 எஸ்பிஎன்ரோடு, சேன்னை.

அமிர்த குண போதினி

5-ம் ஆண்டு பிறந்துள்ள இது போன்ற நவீன தமிழ் மாதச் சஞ்சிகை இதுவரை வெளிவந்ததில்லை விஷயம். யாவும் புதியதாகவும், அற்புதமாகவும் இருக்கும். ஜாதிமத வித்தியாசமின்றிச் சகலரையும் களிக்கச் செய்யும். மாதிரி காபி பார்த்தாலே சந்தா சேர்வீர்கள். 64 பக்கம் கொண்டது, வருடசந்தா ரூ. 1 வெளிநாடு ரூ. 1-4-0 மாதிரி காபி இனும்.

ஆங்கில ஆசான்

10-ம் பதிப்பு வெளிவந்தவிட்டது!!

60-நாளில் இங்கிலீஷ் கற்க அப்பியாசபாடங்களுடன் முன் பதிப்புகளை விட அதிகப் பக்கங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது. இதுவரை 53100 புத்தகங்கள் செலவா யிருக்கின்றன. வேறு எதாலும் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கற்க முடியாது. முன்பதிப்புகளை வைத்திருப்பவர்கட 10-ம்பதிப்பைப் பார்த்தால் கட்டாயம் வாங்குவார். இதில் 1-அணா முதல் 3000-ரூபா வரையில் சம்பளம் வாடகை கணக்கும் சேர்ந்துள்ளது. 800-பக்கம். அழகிய சீமைகாலிகோ பைண்டு. விலை ரூ. 2.

எமது லேடி டிரேட்மர்க்கைப் பார்த்து வாங்குங்கள்.

தி. இராஜகோபால் முதலியார்,

302, தங்கசாலை வீதி, மதராஸ்.

க ம் ப ரா மாயணம்.

(மூலமும் உரையும்)

வை. மு. சடகோப ராமானுஜாசாரியார்,

சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்,

வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார் - பதிப்பு.

பாடபேதங்கள் குறிப்பிக்கப் பெற்றுப் பிழையற்ற மூலமும், தெளிவான பதவுரையும், சொல், அணி, யாப்பு முதலிய இலக்கணக் குறிப்புகளும், விசேட விளக்கங்களும் அடங்கி யிருக்கின்றன. உயர்ந்த காகிதம், நல்ல அச்சு, அழகிய கட்டடம்.

பால காண்டம் ... ரூ. 5.

அயோத்தியா காண்டம் ... ரூ. 5.

ஆரண்ய காண்டம் ... ரூ. 4.

கிஷ்கிந்தா காண்டம் ... ரூ. 4-8.

சுந்தர காண்டம் ... ரூ. 5.

(வி. பி. செலவு வேறு)

மானேஜர்:—கலாநிலயம்,

11, வேளாளர் தெரு, புரசைபாக்கம், சேன்னை.

ந ளா ய னி வெ ண் பா .

திருப்பத்தூர் வர்த்தகரும் முனிசிபல்

சேர்மனுமாய

கா. அ. சண்முக முதலியார் அவர்கள் இயற்றியது.

கற்பின்வைப்பெனும் நற்புகழ்வாய்ந்த நளாயினியின் திவ்விய சரித்திரத்தை நேரிசை வெண்பாக்களால் பாடப்பெற்றுள்ள நூல். ஒவ்வொரு செய்யுட்கும் குறிப்புரை முதலியன அவ்வப் பக்கங்களிலேயே அடங்கியிருக்கின்றன. ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள், பிரம்ம ஸ்ரீ ரா. இராகவையங்கார், பிரம்மஸ்ரீ மு. இராகவையங்கார். போன்ற பெரியோர்பலரால் நன்கு பாராட்டப்பெற்றது. அழகிய காகிதத்தில் உயர்தரக் கட்டிடத்தில் அமைந்தது. விலை. ரூ. 1-0-0. (வி. பி. செலவு வேறு).

மானேஜர்:—“கலாநிலயம்”,

11, வேளாளர் தெரு,

புரசைபாக்கம், சென்னை.